

HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 1/2006

Cena \$ 2.50

JANUARY 2006

La Saletta ve Francii

Svatý Ludvík Grignon z bretaňského Monfortu (1673-1716), autor slavné knihy „O pravé pobožnosti k Panně Marii“, ve svých spisech plných proroctví a vizí z posledních dob církve oznamuje tresty, které stihnou lidstvo, ale především odhaluje budoucí výsostné poslání Panny Marie, skrze kterou spása světa počala a skrze kterou bude i dovršena.

6.června 1830 o slavnosti Nějsvětější Trojice v klášterní kapli Milosrdných sester sv. Vincence z Pauly v pařížské ulici Du Bac se řeholní novicce 14 leté Kateřině Labouré zjevil během mše svatě Pán Ježíš jako Král s křížem na prsou. Ve stejném roce se v téže klášterní kapli zjevila Kateřině ještě třikrát Panna Maria. 19.července požádala Kateřinu, aby byla její mluvčín nejen pro Francii, ale i pro celé lidstvo. Pověděla jí o tom, jaké pohromy dopadnou na Francii a celý svět za hříchy, jichž se lidstvo dopouští. 17.listopadu při zjevení Panny Marie Kateřině spatřila model budoucí zázračné medaile: kolem svatě Panny se utvořil obraz oválného tvaru s nápisem: „Ó Maria, bez hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme.“ (bylo to 24 roků před vyhlášením dogmatu o Neposkvrněném početí Panny Marie.) Obraz potom jako by se obrátil a na rubu budoucí medaile se objevil Mariin monogram „M“, na němž stál kříž a pod ním byla dvě srdce – jedno ovinuté trnovou korunou a druhé probodené mečem; o val po obou stranách rámovala hvězdná girlanda. Nakonec zazněl příkaz: „Podle tohoto modelu dejte razit medaile. Všechny osoby, které je budou nosit s důvěrou, získají velké milosti.“ Potřetí v prosinci bylo zjevení Panny Marie slavnostní jakoby ve znamení radosti a vítězství. Stála na bílé zeměkouli a ve svých rukou držela jako v předešlých zjeveních malou zeměkouli se zlatým křížkem nahore, ale tentokrát ji podávala svému Synovi a od jejích prstů se rozletěla záplava paprsků. A zde setra Kateřina dodává: „Ach jak to bude krásné, až uslyšíme provolávat: Marie je Královnou světa a každého z nás... To bude čas pokoje, radosti a štěstí a potrvá dlouho;

Panna Maria bude nošena na korouhvích a vykoná cestu kolem světa.“

Smutek a bolest prvních vizí teď byly vystřídány radostí a nadšením. Objevila se nová perspektiva dávající našemu životu opět smysl a nový cíl.

Tak už ve svých prvních třech zjeveních v ulici Du Bac nám Panna Maria v symbolické zkratce přináší závratné poselství o nové budoucnosti lidstva a o novém světě, před níž stojíme a pro jehož dosažení je bezpodmínečně třeba, abychom se obrátili, činili pokání, obnovili a prohloubili svoji víru.

Tak nám již zde při svém prvním zjevení Panna Maria poodhalila osnovu Boží kompozice naší budoucí historie, kterou ve svých dalších zjeveních na jiných místech Francie a Evropy rozvíjí a doplňuje dalšími podrobnostmi.

19.září 1846, pátí 11 letý Maximin Giraud a 15 letá Melanie Calvatová nad francouzským městečkem La Salette na alpských pastvinách ve výšce 1900 metrů krávy. Tento den byla sobota, předvečer svátku Panny Marie Bolestné, který se podle starého liturgického kalendáře slavil třetí zářijovou nedělí. Ten den zpívala církev při nešporách: „Hleďte, jakým množstvím slz je zalita tvář Panny Marie. Pohleďte a vizte, zdali je bolest jako bolest moje, ta která mi byla způsobena. Slzy se mi proudem řinou z očí, vzdávil se ten, kdo by mě potěšil.“ (srv. Páč Jeremiášův 1) Právě tehdy pasáči v poledních hodinách v září oslňujícího světla spatřili vznešenou Paní sedící na kamení s hlavou v dlaních jako by plakala. Tato krásná Paní povstala, zkrřížila ruce a z očí jí kanuly slzy. Na hlavě měla korunu z růží ve tvaru čepce. Mezi růžemi se trpytily diamanty. Růže lemovaly i šátek na ramenou a rámovaly kříž zavěšený kolem krku na článkovaném řetězu. Na kříži bylo plasticky znázorněno Kristovo tělo a na koncích příčného dřeva byly svisle připevněny nápadně velké nástroje Kristova umučení – kladivo a kleště. Oblečení děti popsaly jako sluneční šat s nespočetnými hvězdami. Přes něj byla převázána zlatožlutá zástěra. U Mariiných nohou ležely další růže.

Panna Maria v La Salettě

Panna Maria pohlédla na děti a řekla: „Přistupte, mé děti, nemějte strach, jsem zde, abych vám oznámila velkou novinu. Nebude-li se chtít můj lid podrobit, budu nucena ponechat volnou ruku svému Synovi. Jeho ruka je tak těžká, že ji už nemohu udržet. Chci-li, aby vás můj Syn neopustil, musím ho bez ustání prosit.“ Po tomto úvodu Matka Boží dětem oznámila, jak je Bůh urážen především hříchy proti 2. a 3. přikázání desatera: Nevezmeš jména Božího nadarmo a Pomni, abys den sváteční světil. Bezbožnost a neúcta při slavení svatých mystérií pronikla i do řad osob zasvěcených Bohu. Sobectví, nezřízená láska k penězům, tělesným požitkům a touha po moci zachvátila lidstvo, jež zcela zapomnělo na modlitbu a pokání. Svět stojí před nejstrašlivějšími přírodními katastrofami – zemětřeseními, záplavami, neúrodou a nakažlivými nemocemi.. Necht' lidé čekají, že jim budou vládnout tyrani se železnými dŮtkami a že budou pít kalich Božího hněvu.

Pokračování na str. 14

Foto na titulní straně:

Poutní svatyně Panny Marie v La Salettě

Hlasy Národa vstoupily do druhé pětiletky

Vážení čtenáři!

Hlasy Národa právě vstoupily do svého šestého ročníku a na jeho začátku v novém roce Léta Páně 2006 bychom Vám chtěli popřát hojnost Božího požehnání, dobré zdraví, úspěchy ve Vaší práci a spokojenost a štěstí ve Vaší rodině.

Po pěti letech naší redakční činnosti se chceme ohlédnout za vykonaným dílem a nastínit budoucí perspektivu. Po prvním ročníku, kdy vycházely Hlasy Národa jako čtrnáctideník, jsme je začali vydávat jako měsíčník s větším počtem stran. Po celou dobu tiskneme náš časopis v nákladu 500 výtisků, které jsou prakticky všechny rozebrány. Rozesíláme časopis předplatitelům po celých Spojených státech a také asi 40 odběratelům do Kanady a 30 do Evropy, zejména do České republiky. Časopis je též možné si zakoupit v naší České Misii a v českém pekařství na Čermákově třídě v Berwynu. Všem předplatitelům a pravidelným čtenářům děkujeme za stálou přízeň a děkujeme těm, kdo časopis doporučili svým přátelům.

V uplynulých letech jsme se snažili o to, aby časopis poskytoval jak aktuální informace o dění ve staré vlasti, tak zprávy ze života církve a přinášel pravidelně Boží slovo na každou neděli. Stejně tak jsme se snažili publikovat poučné i zábavné čtení z mnoha oblastí lidského života. Ať už to byly články související s vírou nebo články z oblastí kultury, našich národních tradic a bohaté historie, jakož i cestopisy z různých koutů světa. Nechyběly články o pamětihodnostech naší vlasti a nakonec v anglické části jsme se věnovali podrobnému výkladu národních dějin. Celé dílo mohlo vzniknout díky obětavému úsilí mnoha redaktorů i četných dopisovatelů, kteří pracovali s velkým nasazením a naprosto nezištně. Jmenovitě si zaslouží poděkování pravidelní redaktori Karel Chrobák a prof. Tony Jandáček a spolu s nimi naši dopisovatelé zvláště Doc. ThDr. František Janhuba a Ing. Alena Kulheimová z České republiky i zdejší prof. Vladimíra Williamsová, jejichž příspěvky se objevovaly v časopise velmi často. S vděčností budeme též vzpomínat obětavých dopisovatelů, kteří jsou již dnes na Pravdě Boží a zde bych chtěl jmenovitě vzpomenout pana Patricka – Vlastimila Folke, který fundovanými články přispíval do kulturní rubriky, a pana Josefa Dolejšího, velkého aktivistu Svazu politických vězňů v České republice, který nám zasílal krásné články o rodném kraji i výmluvné vzpomínky na dobu komunistického útisku v naší vlasti. Všem jmenovaným i těm, kteří přispěli jen příležitostně upřímně děkujeme za spolupráci. Také srdečně děkujeme všem dobrovolníkům, kteří pomáhají s výrobou a distribucí měsíčníku.

Věříme, že nový ročník Hlasů Národa s některými změnami se Vám bude líbit. Především očekáváme výrazné zlepšení v doručování časopisu. Po opakovaných problémech s poštou jsme se rozhodli definitivně pro zaslání časopisu v obálkách první třídou. Dostali jsme na to řadu pozitivních ohlasů, mnozí takto dostali časopis už druhý den a to nejvzdálenější do tří dnů. Mnoho čtenářů odpovědělo, že rádi na zvýšené poštovné přispějí, jen když noviny dostanou brzy. Díky tomu, že se bude časopis dávat do obálek, nejsme vázáni určitými předpisy, které žádala pošta a tak i grafická úprava titulu bude trochu jiná.

První číslo Hlasů Národa, které vyšlo v lednu 2001, tehdy ještě jako čtrnáctideník.

Nálepka s adresou totiž nesměla zakrývat název novin, proto býval celý titul posunutý vlevo. Obsahově budou Hlasy Národa sledovat podobné schéma, jako v letech předchozích. Na titulních stránkách se letos seznámíme s nejslavnějšími poutními místy světa. Poslední stranu chceme věnovat barevným snímkům z naší krásné vlasti, ať už to budou krásy příroda nebo různé pamětihodnosti. Budeme pokračovat v publikaci nedělních čtení z Písma svatého, což je našimi čtenáři stále žádáno. Pravidelně budeme též přinášet zprávy z vlasti a ze života církve. Zachovány zůstanou i stále rubriky Mladým, Vydejte se s námi po stopách historie a v anglické části Paths of Glory and Tribulations, kde se letos zaměříme na dějiny naší vlasti v druhé polovině 20. století. Souvislou četbu na pokračování chceme letos nahradit jinými články, které by umožňovaly širší obsahové spektrum. Naopak jsme se rozhodli zařadit jako pravidelnou rubriku Eucharistické ozvěny, které budou motivovány rokem eucharistie, který sice skončil loni v říjnu, ale měl odstartovat náš hlubší a vroucnější vztah k Nejsvětější svátosti oltární. Postupně chceme přinést řadu velmi zajímavých článků a různých pohledů na tento nejvzácnější dar Kristův trvale zanechaný světu. Samozřejmě se můžete těšit na další povídky, fejetony, vyprávění z cest a celou spoustu dalších informací. Těšíme se na Vaše dopisy a různé články a příspěvky, které rádi otiskneme. Pokud už tak dobře neovládáte český jazyk, rádi pomůžeme s redakční úpravou. Chtěli bychom také veřejně odpovídat na dotazy čtenářů. Pokud nám takové dotazy zašlete, vynasnažíme se o kvalifikované odpovědi k poučení mnohých.

Přejeme Vám nerušenou četbu a mnoho pěkných chvil strávených nad stránkami Hlasů národa.

Rev. Dušan Hladík a redakční rada

LITURGICKÁ ČTENÍ

3.neděle v mezidobí - 22.ledna 2006

1. ČTENÍ - Jon 3,1-5.10

Čtení z knihy proroka Jonáše.

Hospodin oslovil Jonáše: „Vstaň, jdi do velikého města Ninive a měj tam kázání, které ti ukládám.“ Jonáš tedy vstal a šel do Ninive podle Hospodinova rozkazu. Ninive bylo veliké město před Bohem, tři dny se jím muselo procházet. Jonáš začal procházet městem první den a volal: „Ještě čtyřicet dní a Ninive bude vyvráceno!“ Ninivští obyvatelé však uvěřili Bohu, vyhlásili půst, oblékli se do žiníc, velcí i malí. Když Bůh viděl, co učinili, že změnili své hříšné chování, smiloval se a nepřivedl na ně zkázu, kterou jim hrozil.

2. ČTENÍ - I Kor 7,29-31

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korintňanům.

Říkám, bratři, toto: Čas je krátký. Proto ti, kdo mají manželku, ať žijí, jako by ji neměli, a ti, kdo pláčou, jako by neplakali, a ti, kdo se radují, jako by se neradovali, a ti, kdo kupují, jako by jim nemělo zůstat nic, a ti, kdo užívají tohoto světa, jako by ho neužívali, neboť tento viditelný svět pomíjí.

EVANGELIUM - Mk 1,14-20

Slova svatého evangelia podle Marka.

Když byl Jan Křtitel uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obráťte se a věřte evangelium!“ Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak loví v moři; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou a udělám z vás rybáře lidí!“ Ihned nechali síti a následovali ho. Když popošel o něco dále, uviděl Zebedeova syna Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují síť; a hned je povolal. Zanechali svého otce Zebedea s pomocníky na lodi a odešli za ním.

4.neděle v mezidobí - 29.ledna 2006

1. ČTENÍ - Dt 18,15-20

Čtení z páté knihy Mojžišovy.

Mojžiš řekl lidu: „Hospodin, tvůj Bůh, ti vzbudí proroka, jako jsem já, z tvého středu, z tvých bratrů, toho budete poslouchat. To jsi právě žádal od Hospodina, svého Boha, na Chorebu v den shromáždění, když jsi říkal: 'Nemohu už slyšet hlas Hospodina, svého Boha, nemohu se už dívat na tento veliký oheň, abych nezemřel.' Hospodin mi tehdy řekl: 'Správně mluví. Vzbudím jim proroka, jako jsi ty, ze středu jejich bratrů a vložím svoje slova v jeho ústa a sdělí jim vše, co mu poručím. Kdo by však neposlechl mých slov, která bude mluvit v mém jménu, toho poženu k zodpovědnosti. Prorok, který by se opovážil mým jménem říkat, co jsem mu neporučil, nebo který by mluvil ve jménu jiných bohů, takový prorok musí zemřít!'“

2.neděle v mezidobí - 15.ledna 2006

1.ČTENÍ - I Sam 3,3b-10.19

Čtení z první knihy Samuelovy.

Samuel spal ve svatyni, kde byla Boží archa. Tu Hospodin zavolal: „Samueli!“ On odpověděl: „Tady jsem.“ Běžel k Elimu a řekl: „Tady jsem, volal jsi mě.“ On pravil: „Nevolal jsem tě, vrať se a spi.“ Šel tedy spát. Hospodin zavolal podruhé: „Samueli!“ Samuel vstal, šel k Elimu a řekl: „Tady jsem, volal jsi mě.“ On odpověděl: „Nevolal jsem tě, synu můj; vrať se a spi.“ Samuel totiž neznal Hospodina, protože se mu Hospodin ještě nezjevil ve slově. Hospodin zavolal opět Samuela, potřetí. Vstal tedy, šel k Elimu a řekl: „Hle, tady jsem, volal jsi mě.“ Tu Eli pochopil, že chlapce volal Hospodin. Eli proto řekl Samuelovi: „Jdi spát. Bude-li pak volat, řekni: 'Mluv, Hospodine, tvůj služebník poslouchá.'“ Samuel tedy šel spát na své místo. Hospodin přišel, zastavil se a volal jako dříve: „Samueli.“ A Samuel řekl: „Mluv, tvůj služebník poslouchá.“ Samuel rostl a Hospodin byl s ním a nedopustil, aby nějaké jeho slovo přišlo nazmar.

2. ČTENÍ - I Kor 6,13c-15a. 17-20

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korintňanům.

Bratři! Tělo není pro smilnění; je pro Pána a Pán pro tělo. A Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí také nás. Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? Kdo se však oddá Pánu, je s ním jeden duch. Utíkejte před smilstvem! Každý jiný hřích, kterého se člověk dopustí, je mimo tělo. Kdo se však oddá smilnění, prohřešuje se proti vlastnímu tělu. Nebo nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás bydlí a kterého vám dal Bůh, a že proto už nepatříte sami sobě? Byli jste přece koupeni, a to za vysokou cenu. Oslavujte proto Boha svým tělem.

EVANGELIUM - Jan 1,35-42

Slova svatého evangelia podle Jana.

Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabi“ - to přeloženo znamená Mistře - kde bydlíš? Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ - to přeloženo znamená Kristus - a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas“ to je v překladu Petr Skála.

2. ČTENÍ - I Kor 7,32-35

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'ánům.

Bratři! Rád bych, abyste byli bez starosti. Kdo nemá manželku, stará se o věci Páně, jak by se libil Pánu. Ale kdo je ženatý, stará se o věci světské, jak by se libil manželce, a je rozdělen. A žena nevdaná a panna se stará o věci Páně, aby byla svatá na těle i na duši. Ale když se provdá, stará se o věci světské, jak by se libila muži. To však říkám ve vašem zájmu, ne abych na vás hodil smýčku, ale abych vás vedl k počestnosti a k nerušené oddanosti Pánu.

EVANGELIUM - Mk 1,21b-28

Slova svatého evangelia podle Marka.

V městě Kafarnau vstoupil Ježíš v sobotu do synagogy a učil. Žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako učitelé Zákona. V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Začal křičet: „Co je ti po nás, Ježíši Nazaretský! Přišel jsi nás zahubit? Víš, kdo jsi: Svatý Boží!“ Ale Ježíš mu přísně rozkázal: „Mlč a vyjdi z něho!“ Nečistý duch posedlým zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel. Všichni užasli a ptali se jeden druhého: „Co je to? Nové učení - a s takovou mocí! I nečistým duchům poroučí, a poslouchají ho!“ A pověst o něm se hned roznesla všude po celém galilejském kraji.

5.neděle v mezidobí - 5.února 2006**1. ČTENÍ - Job 7,1-4.6-7**

Čtení z knihy Job.

Job řekl: „Což nejsou svízele údělem člověka na zemi, dny jeho jako dny nádeníka? Jak otrok touží po stínu, jak nádeník čeká na svou výplatu, tak jsem dostal v úděl měsíce bdy a noci soužení byly mně přiděleny. Když uléhám, říkám si: Kdy asi vstanu? Když končí večer, sytím se neklidem do úsvitu. Mé dny jsou rychlejší než tkalcovský čtunek, plynou bez naděje. Pamatuji, že můj život je jako dech, mé oko již nikdy neužije štěstí.“

2. ČTENÍ - I Kor 9,16-19.22-23

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'ánům.

Bratři! Že hlásám evangelium, tím se chlubit nemohu; to je mi uloženo jako povinnost, a běda, kdybych ho nehlásal. Odměnu bych mohl čekat, kdybych to dělal z vlastního popudu. Když to však dělám proto, že to mám nařízeno, plním jen úkol, který mi byl svěřen. Jaká je tedy moje odměna? To, že hlásám evangelium, a nic za to nechci, takže se vzdávám práva, které mi evangelium poskytuje. Jsem nezávislý na všech, a přece jsem udělal ze sebe služebníka všech, abych tak získal tím větší počet lidí. U slabých jsem se stal slabým, abych získal slabé. Pro všechny jsem se stal vším, abych stůj co stůj zachránil aspoň některé. A to všechno dělám proto, abych zároveň s nimi získal podíl v dobreh evangelia.

EVANGELIUM - Mk 1,29-39

Slova svatého evangelia podle Marka.

Ježíš vyšel ze synagogy a vstoupil s Jakubem a Janem do Šimonova a Ondřejova domu. Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Tu jí horečka přestala a ona je obsluhovala. Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří, i uzdravil mnoho nemocných s rozličnými chorobami a vyhnal mnoho zlých duchů. Nedovoloval však zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je. Brzo ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven, zašel si na opuštěné místo a tam se modlil. Šimon se svými druhy se pustili za ním. Našli ho a řekli mu: „Všichni tě hledají!“ Odpověděl jim: „Pojďme jinam, do blízkých městeček, abych i tam kázal, protože kvůli tomu jsem přišel.“ A procházel celou Galileji, kázal v jejich synagogách a vyháněl zlé duchy.

6.neděle v mezidobí - 12.února 2006**1. ČTENÍ - Lev 13,1-2.45-46**

Čtení z třetí knihy Mojžíšovy.

Hospodin řekl Mojžíšovi a Árónovi: „Jestliže se u někoho ukáže na holé kůži vřed, strup nebo světlá skvrna - což bývají příznaky zhoubného malomocenství - ať je přiveden k veleknězi Árónovi nebo k některému z jeho synů kněží. Malomocný, na němž se objeví tato vyrážka, ať chodí v roztržených šatech, s rozpuštěnými vlasy a se zahalenými vousy a bude volat: Nečistý, nečistý! Je nečistý po všechn čas, pokud bude mít vyrážku. Je nečistý, bude bydlet sám, musí se zdržovat mimo tábor.“

2. ČTENÍ - I Kor 10,31 - 11,1

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'ánům.

Bratři! Ať jíte, ať pijete nebo cokoli jiného děláte, všechno dělejte k Boží slávě. Nebud'te pohoršením ani židům, ani pohanům, ani Boží církevní obci. Já se také snažím o to, abych ve všem pamatoval na druhé, a nehledím na to, co je prospěšné mně, ale na to, co prospívá všem, aby tak mohli dojít spásy. Napodobujte mne, jako já napodobuji Krista.

EVANGELIUM - Mk 1,40-45

Slova svatého evangelia podle Marka.

K Ježíšovi přišel jeden malomocný a na kolenou ho prosil: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš měl s ním soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: „Chci, buď čistý!“ A hned od něho malomocenství odešlo a byl očištěn. Ježíš ho hned poslal pryč a přísně mu nařídil: „Ne abys někomu o tom říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očištění, jak nařídil Mojžíš - jim na svědectví.“ On odešel, ale začal to horlivě rozhlášovat a tu událost rozšiřovat, takže Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. Ale přesto k němu chodili lidé odevšad.

ZPRÁVY Z VLASTI

Carolina od 1. do 31. prosince 2005

Politické události

**Tisíce lidí přivítaly
v ulicích měst**

příchod nového roku 2006

Oslavy příchodu nového roku byly ve srovnání s dřívějšími léty až překvapivě klidné. V metropoli se Pražané a velké množství cizinců, které do Prahy nalákaly památky, levný alkohol a relativně slušné služby, již tradičně soustředili na Václavském a Staroměstském náměstí, kde probíhal už od odpoledne kulturní program a kam dorazilo podle policie zhruba deset tisíc lidí. V Ostravě se nejvíce slavilo ve Stodolní ulici a Brňané se sešli na centrálním náměstí Svobody. Za poslední den v roce a první hodinu nového roku poslali Češi celkem 33 milionů SMS. Je to o 5% více než na přelomu roku 2004/05. První děti roku 2006 přivítali minutu po půlnoci v Praze a Ústí nad Labem, oba novorozenci jsou chlapci. Novoroční projev přednesl krátce před půlnocí premiér Jiří Paroubek (plné znění na www.vlada.cz) a prezident Václav Klaus promluvil k občanům tradičně ve 13.00 na Nový rok. V podvečer 1. ledna ozářil Prahu ohňostroj nazvaný Země úsměvu. Přejme si tedy, aby nám v novém roce 2006 úsměv na tváři chyběl co nejméně.

**Prezident Klaus vyzval
v projevu k účasti ve volbách
a k férové kampani**

Prezident republiky Václav Klaus ve svém novoročním projevu vyzval občany k účasti v letošních parlamentních volbách a ze současných poměrů se kriticky vyjádřil k rostoucí byrokracii státu, která omezuje

svobodné jednání lidí. Rekapitulaci roku započal prezident konstatováním o úspěšné výstavbě demokracie v České republice. Vyzdvihl stabilitu politických poměrů, opírající se mimo jiné o členství v Evropské unii a Severoatlantické alianci. V souvislosti s tím konstatoval, že vládní krize, která vedla k rezignaci premiéra Stanislava Grosse, nemohla být vyřešena jinak než demokratickými prostředky. Co se EU týče, poukázal na krach euroústavy ve Francii a Nizozemsku a na podle něho pozitivní změnu v diskusi o budoucnosti Unie. "Skončila éra, kdy byla o evropské integraci povolena jen jedna jediná pravda. Nasloucháno začíná být i zastáncům jiných pohledů, což je dobré, i když to přišlo s mnohaletým zpožděním," řekl, čímž dal najevo svůj dlouhodobý nesouhlas právě s euroústavou a dalšími projevy široké integrace. Klaus si stěžoval na vysoké číslo 350 zákonů, které byl nucen za dobu výkonu své funkce podepsat, a vztáhl to na již zmíněnou byrokratizaci a na snahu státu nadměrně zasahovat do života jednotlivých občanů. Ti dostali doporučení nést zodpovědnost za své činy a nesvalovat své osobní neúspěchy na stát. Projev se (na rozdíl od diskutovaného vystoupení 28. října) natolik vyhnul kontroverzním tématům, že premiér Jiří Paroubek a předseda ODS Mirek Topolánek, kteří před a po projevu debatovali v pořadu ČT Otázky Václava Moravce, našli minimum otázek, kterých se mohli jako náměty chytit - v tomto případě šlo pouze o by-

rokratizaci a vztah k Unii. Neutrální projev (plné znění na www.hrad.cz) interpretují média jako snahu vyhnout se konfrontaci s budoucím parlamentem, v jehož režii budou probíhat prezidentské volby v roce 2008.

Zemřel generál

Rudolf Pernický

21. prosince zemřel po dlouhé nemoci generál Rudolf Pernický. Za boj proti fašismu obdržel loni 28. října z rukou prezidenta republiky Řád bílého lva, který je nejvyšším státním vyznamenáním. Rudolf Pernický se narodil 1. července 1915 v Krhově u Valašského Meziříčí. V roce 1938 ukončil studia na Vojenské akademii v Hranicích. Po obsazení země německou armádou emigroval přes Polsko do Francie, prošel Cizineckou legií a dostal se do Anglie, kde v roce 1942 prodělal speciální parašutistický výcvik. Do skutečné akce se dostal na sklonku roku 1944, kdy byl zařazen do výsadku do protektorátu s krycím názvem Tungsten. Po válce pracoval do roku 1948 na ministerstvu obrany. Poté strávil řadu let ve vězení, kam ho komunistický režim poslal na 20 let za velezradu. Z něj se dostal až po amnestii v roce 1960. V roce 1990 povýšen do hodnosti plukovníka a o rok později se stal generálem ve výslužbě.

Poslanecká sněmovna:

**Lustrační zákony platí dál,
zvýší se porodné**

Poslanci 7. prosince odmítli zrušit lustrační zákony. Nepodpořili tak návrh komunistů, podle kterých jsou takovéto předpisy 16 let po revoluci zbytečné. Odsouhlasili však zvýšení porodného z nynějších 8600 Kč na 17500 Kč za jedno dítě (od 1. dubna) a poskytování příspěvků na školní pomůcky pro rodiče žáků prvních tříd. Pro zrušení lustračních zákonů

hlasovalo 60 z přítomných 180 zákonodárců, proti bylo 98 poslanců. "Lustrační zákon splnil svoji roli a ochránil v prvních letech demokratického režimu, řekněme, státní správu, veřejné instituce před potenciálním vlivem agentů Státní bezpečnosti. A dneska je nadbytečný," citovala MF Dnes premiéra Jiřího Paroubka. Sociální demokraty tato otázka rozdělila, zrušení zákonů podpořilo jen dvacet z nich. "Jako signatář charty jsem se zasažoval o ochranu lidských práv. Tento zákon je s nimi v rozporu. Vychází totiž z principu kolektivní viny, nikoli z posouzení konkrétní činnosti jednotlivých lidí," uvedl podle serveru lidovky.cz poslanec za ČSSD Zdeněk Jičínský. Lustrační zákony znemožňují exponentům bývalého režimu pracovat ve státní správě a byly schváleny v roce 1991. Zájemci o takovouto práci proto budou i nadále předkládat osvědčení, že nepůsobili jako vysocí funkcionáři komunistické strany nebo agenti Státní bezpečnosti. Příspěvky na školní pomůcky budou vyplácet úřady práce. Prilepšení v hodnotě tisícikoruny by podle ministra práce a sociálních věcí Zdeňka Škromacha dostalo 83% dětí, podmínkou je pobírání přídatků na dítě a zápis do první třídy.

**Poslanci schválili na popáte
zákon o registrovaném
partnerství**

Pro registrované partnerství se 16. prosince vyslovilo 86 poslanců, proti 54. Přijetí zákona ale zatím není jisté, musí ho ještě schválit horní komora parlamentu. Vzhledem k tomu, že v ní má většinu ODS, z níž se mnozí poslanci vyslovili ve sněmovně proti, bude mít návrh v Senátu obtížnější pozici. Odpůrci registrovaného partnerství jsou lidovci a část ODS.

Pozitivně se k němu staví většina poslanců KSČM a ČSSD. Premiér Jiří Paroubek v září dokonce prohlásil, že přijetí zákona o registrovaném partnerství patří k prioritám sociálních demokratů. Klíčovým argumentem odpůrců zákona je obava z oslabení tradiční rodiny. Svazky homosexuálů v různých podobách platí v 11 evropských zemích. Z říjnového průzkumu vyplynulo, že Češi jsou k homosexuálům tolerantnější než lidé v Polsku, Maďarsku nebo Slovensku. Právo na sňatek by homosexuálům přiznalo 42% Čechů.

EP schválil rozpočet Unie na rok 2006, Česko dostane 200 milionů eur

Europoslanci se 15. prosince shodli na částce 112 miliard eur, což je o 6 miliard více než v uplynulém roce. Mírně se zvýší i příjem peněz do státních pokladen nových členských zemí. Česká republika by měla dostat 200 milionů eur. V oblasti vnitřní politiky se výdaje EU zvýší o 100 milionů eur v rámci programu Socrates, Life, Leonardo a Grundtvig. Více informací o těchto projektech na www.socrates.cz. EP dále vyčlenil 9 milionů eur na boj proti terorismu. V oblasti zahraniční politiky se suma navýší o 200 milionů eur, které budou použity na podporu zemí postižených tsunami v roce 2004 a na obnovu Iráku. Europoslanci dále schválili rozpočet na léta 2007-2013. V něm by Unie měla hospodařit s částkou 862 miliard eur. Česká republika by ročně mohla získat až 93 miliard korun.

Pod lavinou v Západních Tatrách zemřelo na Silvestra sedm Čechů

Tábořiště osmičlenné skupiny českých turistů ve Spáleném žlebu v Roháčích zavalila 31. prosince v časných ranních hodinách lavina. Jako jediný

přežil jednatřicetiletý Luboš Materna z Kralup nad Vltavou, ten také přivolal pomoc. Turisty hledalo 47 záchranářů, sedm lavinových psů a tři vrtulníky, jeden z nich z Polska. Těla šesti mužů a jedné ženy byla nalezena v hloubce jeden až tři metry pod lavinou. Páteční noc se rozhodli Češi strávit ve stanech. Jako místo svého přenocování si vybrali jedno z nejnebezpečnějších míst celé oblasti - přímo v lavinovém korytě na prudkém svahu. Podle záchranářů se lavina odtrhla sama. Byla široká 100 metrů, vysoká až tři metry a dosahovala délky 1200 metrů. Šlo o tzv. "tichou" lavinu z prachového sněhu, kterou mohli zaregistrovat, až když je strhla s sebou. Někteří členové skupiny (bylo jim mezi 22 a 36 léty) byli organizováni v Českém horolezeckém svazu a další v turistických spolcích. Podle ředitele Horské záchrané služby Jozefa Janigy porušilo osm Čechů hned několik předpisů. Vydali se do hor v době, kdy platil čtvrtý stupeň lavinového nebezpečí (na pěti-stupňové stupnici), pohybovali se mimo označené cesty, dokonce místo jejich tábořiště je v zimě pro turisty uzavřené. Podle Janigy jsou někteří čeští turisté nezodpovědní a příliš riskují. V roce 2005 zemřelo ve slovenských horách 24 lidí, z toho polovina byli Češi.

Unesený český misionář na Haiti byl propuštěn

Čtyřiatřicetiletý český misionář Roman Musil byl 10. prosince unesen na Haiti. Za jeho propuštění únosci požadovali částku v přepočtu 1,25 milionů korun. Nakonec jim stačilo 98 tisíc korun a Musila ještě tentýž den propustili. "Na začátku mi vyhrožovali, že mi useknou hlavu, jestli nedostanou žádné peníze," uvedl Roman Musil pro ČTK. Situace se zlepšila,

když misionář únoscům řekl, že je kněz a pomáhá nejhudším. "Když měli naději, že ty peníze dostanou, vycítil jsem, že mě nezabijí," dodal. Roman Musil na ostrově Haiti působí již několik let. Je členem řádu Oblátů Neposkvrněné Panny Marie a spolupracuje také s olomouckou agenturou rozvojové a humanitární pomoci Charita. Po únosu je v dobré psychické a fyzické kondici a na Haiti zůstává. Únosy jsou v zemi velmi časté, podle agentury Reuters tam bylo od března uneseno přes 1000 lidí. Všichni však byli propuštěni po zaplacení výkupného.

Ze Slovenska

Slovensko opět zažilo protest policistů

Tři tisíce policistů protestovali v sobotu 3. prosince na bratislavském Náměstí svobody. Demonstranti tak vyjádřili nesouhlas s odvoláním šéfa odborového svazu policie Miroslava Litvy a ohradili se také proti výši svých příjmů. Nelíbí se jim, že platy vojáků jsou mnohem vyšší. Přitom po vojácích není na rozdíl od policistů požadováno ani maturitní vysvědčení. Litvu sesadil z funkce ministr vnitra Vladimír Palko kvůli jeho výrokům na říjnové demonstraci. Šéf odborů zde uvedl, že nástupní plat policisty je 9000 Sk, zatímco vojáka 15380 Sk. Podle Palka ale lhal. Policisty přišli na náměstí podpořit i odboráři z jiných odvětví a také asi 50 zástupců Evropské konfederace policistů. Šéf konfederace Heinz Kiefer o problémech na Slovensku jednal s ministrem Palkem již v pátek. Žádal ho, aby sesazení Litvy přehodnotil. Ministr to ale podle ČTK nehodlá udělat. Zvýšení platů požadovali policisté již na říjnové protestní akci. Tato demonstrace byla podle ministra vni-

tra zpolitizovaná. Účastnilo se jí několik opozičních poslanců. Ti přišli v sobotu na Náměstí svobody znovu.

Klec pro své Slavíky hledají Žbirka, Elan a Smatanová

V sobotu večer 3. prosince se v Bratislavě vyhlášovaly výsledky ankety Slavík 2005, které se letos zúčastnilo rekordních více než 50 tisíc hlasujících. Nejpopulárnějším zpěvákem se opět stal Miroslav Žbirka. Triapadesátiletému interpretovi se stejně jako skupině Elan podařilo obhájit prvenství z loňského ročníku. Nejlepší zpěvačkou se stala Zuzana Smatanová, která si odnesla také cenu za hit roku - píseň Nech sa deje, čo sa má. Stříbrného Slavíka v mužské kategorii získal Richard Müller, bronzového Pavol Habera. V kategorii skupin obsadila druhé místo kapela bez jména No Name, bronzovou příčku získala skupina Desmod. Druhá mezi zpěvačkami skončila Marika Gombitová a třetí Jana Kirschner. V letošním Slavíku jako Objev roku zabodovala první vítězka slovenské superstar Katarina Koscová. Titul Skokan roku si odnesla skupina Taktici. Další ocenění, Radioslavíka za nejhranější domácí skladbu, získala píseň kapely Desmod a Zuzany Smatanové Pár dní.

Ekonomika

Deficit státního rozpočtu za rok 2005 výrazně klesl - na 56,4 mld. korun

Hospodaření státu dopadlo v loňském roce o 27,2 miliardy korun lépe, než vláda naplánovala. Je to nejlepší výsledek od roku 2002 a podle předběžných údajů schodek představuje přibližně 2,8 % HDP. Díky tomu splňuje jedno z kritérií pro přijetí evropské měny, které požaduje, aby deficit státního rozpočtu nepřekročil 3 %

HDP. Celkové příjmy státu činily 866,5 a výdaje 922,8 mld. korun. Podle prvního místopředsedy vlády a ministra financí Bohuslava Sobotky pomohl ke snížení schodku lepší výběr daní. "Ministerstvo vloni vybralo více na daních z příjmu firem, a to i přesto, že daň v roce 2005 klesla," řekl podle Novinek.cz na tiskové konferenci. Dodal také, že i deficit rozpočtu na letošní rok bude pravděpodobně pod rozpočtovanou výší, kterou schválila Sněmovna.

Poslanci schválili státní rozpočet na rok 2006

Poslanecká sněmovna 2. prosince hlasy koalice schválila státní rozpočet na rok 2006. Počítá se schodkem 74,4 miliardy korun. Návrh čeká na schválení prezidentem, Senát o rozpočtu nehlasuje. Z opozice byla proti ODS, komunisté se hlasování zdrželi. Příjmy státu by v příštím roce měly činit 884,4 miliardy. Toto číslo je podle tvrzení některých ekonomů nadhodnocené, ministr financí Bohuslav Sobotka však odhaduje, že konečný schodek bude menší, pokud ekonomika poroste. Názory na rozpočet se různí. Podle vládní ČSSD je reformní a úsporný, zvýší důchody a platy ve veřejném sektoru, podpoří vědu, výzkum a výdaje na vysoké školy. Naopak opoziční ODS ve vysokých výdajích spatřuje populismus před parlamentními volbami, které se budou konat v tomto roce. Navrhovaný schodek považuje za příliš vysoký i prezident Václav Klaus.

Rok 2006 přinese větší platy i sociální dávky

Vláda schválila nárůst minimální mzdy o 5,4 %. Od ledna tak budou lidé pracující za tento výdělek dostávat o 385 korun víc, tedy 7570 korun měsíčně. Zhruba v polovině roku se tato částka navýší ještě

jednou na 8135 korun (průměrná měsíční mzda v roce 2005 dosahovala přibližně 18800 Kč). Zároveň vzroste i životní minimum, a to o 1,7 %. Toto navýšení ovšem vytáhne nahoru také další dávky, které se z životního minima vypočítávají. Polepši si tak domácnosti pobírající například přídavky na děti, příspěvky na bydlení nebo sociální příplatky. O pět procent větší penzi dostanou také důchodci. Průměrný starobní důchod se zvýší z dosavadních 7700 Kč na 8128 Kč. Od prvního ledna platí nový zákon o daních z příjmu. Dvacetiprocentní daň klesla na 19 a 15% se posunula na 12 %. Zároveň se také zvýšila hranice příjmu, který se zdaňuje nejnižší sazbou. Nový zákon také ruší odečitatelné položky a nahrazuje je slevami přímo z vypočtené daně. Podle ministerstva financí si nejvíce polepší lidé s nižšími a středními příjmy.

Kurzovní lístek ČNB

5. 1. 2006 (střed)

EUR, 1	28.945
Kanada, 1	20.765
Slovensko, 100	76.889
USA, 1	23.943

Kultura

Slavnostní prezentace knihy Jana Pavla II.

V Senátu 6. prosince slavnostně představili knihu s názvem *Teologie těla*, která je souborem promluv nedávno zesnulého papeže Jana Pavla II. přednesených během prvních pěti let jeho pontifikátu (1979-1984). Zamyšlí se v nich nad významem lidského těla. Akci zařídili první místopředseda Senátu Petr Pithart, první místopředseda Poslanecké sněmovny Jan Kasal (oba KDU-ČSL) a kardinál a pražský arcibiskup Miloslav Vlk. "Etická odpovědnost umělce při zpracovávání tématu lid-

ského těla, Podstata učení církve o předávání života", jsou názvy dvou ze 133 úvah, které se čtenáři dostávají do ruky. "Svět vnímá Jana Pavla II. především jako sílu, díky které padl Sovětský svaz a tehdejší komunistický blok. V této knize je ale vidět jeho zájem o lidské intimnosti - lásku, svátost manželství, rodinu," uvedl ve své řeči Petr Pithart. Kardinál Vlk k jeho slovům připojil: "Pro život jsou dány obecně platné principy lásky a života rodiny. Je velmi nebezpečné tyto principy přehlížet." Knihu vydalo nakladatelství Paulínky, které v ČR působí již deset let a jedná se o jeho 100. publikaci. Zájemci si ji mohou koupit za 350 Kč.

Aneta Langerová sesadila dlouholetou slaviči

Lucii Bílou

V sobotu 11. prosince se ve Státní operě Praha vyhlášovaly výsledky 10. ročníku ankety popularity Český slavík. Po mnoha letech se proměnilo pořadí na prvním místě v kategorii zpěvaček. Aneta Langerová, vítězka prvního ročníku vyhledávací soutěže Česko hledá superstar, sesadila Lucii Bílou, která byla zlatá předchozích devět ročníků a ve třech ročnících federálních. Na třetím místě skončila Helena Vondráčková. Langerová se stala i celkovou vítězkou ankety, když obdržela nejvíce hlasů ze všech interpretů. Kategorii zpěváků kraloval Karel Gott. Odnesl si tak devátého českého slavíka (31. celkem), v roce 1998 ho porazil Daniel Hůlka. Druhé místo obsadil Daniel Landa a třetí Petr Kolář. V kategorii skupin si prohodili pořadí loňští vítězové kapela Kabát s letošními prvními Chinaski. Třetí se umístil Divokej Bill. Anketa Český slavík se vyhlašuje od roku 1996 a navazuje na někdejšího Zlatého

slavíka, který existoval od 60. let do roku 1991. O udělení cen nerozhodují odborníci, ale záleží na hlasování veřejnosti. Letos rozhodovalo přes 80 000 hlasů.

Advent v Babiččině údolí

U České Skalice se od 8. do 11. prosince konala akce s názvem Advent v Babiččině údolí. Setkání s postavami z díla Babičky Boženy Němcové v čase adventu a Vánoc se uskutečňovala vždy mezi 9. a 16. hodinou a přinesla radost malým i velkým návštěvníkům tohoto malebného koutu Čech, spjatého s nejznámějším dílem přední české autorky. (Němcová byla jedinou ženou, kterou hlasy diváků zařadily do první desítky v soutěži o Největšího Čecha.) Postavy z Babičky byly oblečeny do dobových kostýmů a prováděly návštěvníky jak Starým Bělídlem, tak zámek. Ve mlýně předvedly lidové obyčeje, které se vztahují k tomuto období. V neděli večer zakončil Advent v Babiččině údolí pěvecký koncert, na kterém se na zámku představili členové Vysokoškolského uměleckého sboru z Pardubic pod vedením Jiřího Koznara. Akci doprovázel trh drobných upomínkových předmětů a tradičních vánočních výrobků.

Krkonošské muzeum zní zvony, zvonky a rolníckými

Krkonošské muzeum v Jilemnici již několik let vyhledává netradiční vánoční témata. Tentokrát návštěvníkům nabídlo množství nejružnějších zvonů, zvonků i rolníček a informace o jejich historii, poslání, výrobě i o rodinných zvonařských dílnách s pozoruhodnou tradicí. Muzeum při vzniku této expozice spolupracovalo s dalšími českými muzei a farními správami a v neposlední řadě také se slavným pražským zvonařem Pe-

trem Rudolfem Manouškem, který na slavnostním zahájení výstavy o zvonech promluvil. Výstava potrvá do 28. února. Nejstaršímu z vystavených zvonků je kolem dvou tisíc let a pochází ze starověkého Říma. Mezi velkými kostelními krásavci dominuje zvon odlitý v roce 1473. Váží přes 60 kg a nese již všechny stopy vyvrážděného zvonařského umění. Nechoybí tu však ani hodinové cimbály, rolničky a andělské zvonění (určené pro saně a koňské postroje), se kterým se dnes setkáme jen zřídka. Z drobnějších zvonků zvukově zaujmou oltární akordiony používané při bohoslužbách. Naopak zvonky stolní osloví spíše estetickou hodnotou než akustickými kvalitami. Pro návštěvníka je důležité, že mnohé ze zvonů a zvonků jsou instalovány tak, aby se daly rozeznat a představa o tomto specifickém druhu hudebních nástrojů tak byla úplná.

Betlémy z různých částí světa ve Vlašimě

Muzeum Podblanicka připravilo pro své návštěvníky ojedinelou výstavu betlémů nazvanou Vánoce v Evropě. Expozice probíhala od 23. listopadu do konce roku. Zájemci si ji mohli prohlédnout ve vlašimském zámku. Na výstavě mohli spatřit nejen soubor domácích jeslíček, ale i zahraniční exponáty zapůjčené Českým svazem přátel betlémů z Hradce Králové. Hosté mohli obdivovat např. výrobky z Nizozemska, Rakouska, Polska, Španělska, ale i z Argentiny nebo z USA. Betlémy se od sebe liší především materiálem. Některé jsou vyrobeny ze dřeva, jiné z polychromované sádky, papíru, kynutého těsta nebo z keramiky. K nejzajímavějším materiálům patří kukuřičné šustí, kokosový ořech, vosk, sklo a brokát. Většina

vystavovaných předmětů pochází z přelomu 20. a 21. století. Výjimku tvoří několik exponátů z 19. století. Část výstavy byla věnována historii jeslíček. Za jejich vlast se považuje Itálie. Tamější betlémy obsahovaly stovky figurek sestavených v rámci typicky italské krajiny do složitých výjevů. Z jihu Evropy se tradice přesunula do Francie a na Pyrenejský poloostrov. Vánoční atmosféru přehlídky dokreslovaly dekorace v podobě stromčků, adventních věnců a slamených ozdob. Souběžně s výstavou probíhala prodejní expozice obrazů, keramiky a textilu.

Sport

Čeští fotbalisté se utkají na MS s USA, Ghanou a Itálií

9. prosince se v Lipsku rozhodlo o složení základních skupin fotbalového mistrovství světa. Čechům los určil za soupeře do skupiny E trojnásobné mistry světa Italy a týmy USA a Ghany. Mistrovství začíná 9. června 2006 v Německu zápasem domácích s Kostarikou. Češi zahájí 12. června utkáním s Američany v Geisenkirchenu. Na šampionátu se představí 32 týmů v osmi skupinách, finále uvidí 9. července Berlín. USA a Itálie byly soupeřem Československa ve skupině i na MS v Itálii v roce 1990, kde se Češi představili na světové scéně naposledy a došli se slovenskými spoluhráči do čtvrtfinále. Tehdejší outsideri USA, momentálně osmý tým světa, však nyní vládou severoamerické fotbalové scéně, Italové patří tradičně mezi favority a mužstvo z Afriky je špičkou na svém kontinentu. I přesto byl trenér reprezentace Karel Brückner s losem celkem spokojen, považuje však za nepříjemné, že na úvod hrají jeho svěřenci s USA, které příliš nezná. Odborníci českým hráčům jako

momentálně druhému týmu světového žebříčku věří a vypadnutí ve skupině by bylo neúspěchem. Z každé čtveřice postupují 2 mužstva do vyřazovací části, zbylá dvě končí.

Vynikající úspěchy skokana Jakuba Jandy

Závod SP ve skocích na lyžích v Harrachově vyhrál po 21 letech Čech. Vedoucí závodník Světového poháru Jakub Janda porazil 11. prosince na harrachovském skokanském můstku HS 142 všechny své soupeře. Poprvé od triumfu Jiřího Parmy v roce 1984 tak zde zvítězil domácí skokan. Jandu na stupně vítězů doprovodili druhý Jane Ahonen z Finska, suverén minulé sezony, a Švýcar Andrea Kuttel. Body do SP si připsal i Jan Matura za 15. místo. Janda se ujal vedení po prvním kole za skok dlouhý 138,5 metru o šest desetín před Norem Sigurdem Pettersenem. Na rozdíl od loňska, kdy Jandu v závěru závodu předstihl Ahonen, domácí reprezentant svoji pozici uhlíjil i díky nejdelsímu pokusu, při němž dolétl do vzdálenosti 141,3 metru. Janda Triumfoval i na Turné čtyř můstků v Garmisch-Partenkirchenu na Nový rok. Je to první vítězství českého skokana na Turné po 16 letech od prvenství Františka Ježe z roku 1990 z Bischofshofenu.

Triumf Kateřiny Neumannové v Novém Městě na Moravě

Příjemné zpestření silvestrovských oslav přichystal všem milovníkům lyžování letošní ročník Zlaté lyže v Novém Městě na Moravě. Kromě optimálních sněhových podmínek přinesl novoměstský Světový pohár další triumf české lyžařské špičky - zlato Kateřiny Neumannové a stříbro Lukáše Bauera. K jejich vynikajícím výkonům je přišlo pov-

zbudit nemalé množství diváků, včetně politiků. O největší radost se postarala Kateřina Neumannová, která vyhrála závod na 10 km volnou technikou. Ve své oblíbené disciplíně jednoznačně porazila Rusku Čepalovovou, která s ní držela krok pouze první tři kilometry. O další úspěch se postaral Lukáš Bauer. Zlato z královské disciplíny 15 km volnou technikou mu uniklo o 8,5 vteřin. Zvítězil Francouz Vincent Vittoz. Milan Šperl se ve stejném závodě umístil na 9. příčce a Dušan Kožíšek ve sprintu na 1,25 km obsadil 8. místo. Závod o Zlatou lyži Českomoravské vrchoviny se v Novém Městě na Mor. koná již od roku 1934.

Jaromír Jágr vyhrál poprvé anketu Sportovec roku

Hokejový reprezentant Jaromír Jágr obsadil se 1442 body první místo v anketě Klubu sportovních novinářů o nejlepšího českého sportovce. Její výsledky byly vyhlášeny na galavečeru 17. prosince. Pouhých 42 bodů na něj ztratila mistryně světa v běhu na lyžích Kateřina Neumannová a třetí pozici získal vedoucí závodník Světového poháru ve skocích na lyžích Jakub Janda. Vítěz ankety za rok 2004 Roman Šebrle skončil čtvrtý. Nejúspěšnějším kolektivem byli vyhlášeni hokejoví mistři světa z Vídně 2005, kteří předstihli fotbalovou reprezentaci a tým mistrů Evropy v basketbalu. Juniorem roku se stala lyžařka Šárka Záhrobská a ocenění Sportovní legenda získal fotbalista Josef Masopust. V první desítce ankety Sportovec roku 2005 se dále umístili: 5. Petr Čech (fotbal), 6. Vladimír Šmicer (fotbal), 7. Nicole Vaidisová (tenis), 8. Šárka Záhrobská (sjezdové lyžování), 9. Roman Dostál (biatlon) a 10. Věra Čechlová-Pospíšilová (hod diskem).

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Vánoční blahopřání Otce biskupa Mons. ThDr. Petra Esterky

U příležitosti tohoto vánočního blahopřání bych Vám chtěl také poděkovat jak za Vaše gratulace k mým 70. narozeninám, tak také za Vaši nezištnou podporu naší misijní práce. Ačkoliv jsem původně neplánoval žádné oslavy narozenin, nakonec díky Vám jich bylo hned několik. V den narozenin, 14. listopadu, jsem byl hlavním celebrantem mše sv. sloužené přímo na hrobě sv. Petra, mého patrona, pod bazilikou sv. Petra v Římě. Bylo to v rámci návštěvy "ad limina apostolorum" (k prahům apoštolů). Jak vidíte z fotografie, nejenom že jsem měl možnost pozdravit Svatého otce Benedikta XVI. osobně, ale mohl jsem ho v krátkosti informovat i o existenci a práci v našich českých katolických misích ve světě.

Nakonec bych Vám chtěl popřát požehnaný a milostiplný nový rok 2006.

+ Petr Esterka

„Ad limina apostolorum“ v Římě od 14. do 19. listopadu 2005

Téměř tři miliony osob se setkaly s papežem

Od začátku pontifikátu Benedikta XVI. (24.4.2005) se podle údajů Prefektury Papežského domu zúčastnilo setkání s papežem 2 855 500 osob. Benedikt XVI. měl svou první generální audienci 27.4.2005 a spolu s audiencí konanou 28.12.2005 jich proběhlo celkem 32. Audiencí se zúčastnilo 810 tisíc návštěvníků. Nejvíce lidí se s Benediktem XVI. setkalo při audiencích v říjnu 190 tisíc, dále v červnu 130 tisíc a v září 126 tisíc poutníků. Největším setkáním věřících s papežem byl asi Světový den mládeže v Kolíně nad Rýnem, kde se hlavní bohoslužby zúčastnilo přes milion mladých lidí.

Papež vybral témata pro Světové dny mládeže v letech 2006, 2007 a 2008

Benedikt XVI. vybral témata pro Světové dny mládeže v příštích třech letech. Setkání v letech 2006 a 2007 se budou konat na diecézní úrovni a v roce 2008 proběhne v Austrálii setkání mezinárodní. V roce 2006 budou mladí lidé celého

světa uvažovat o 105. verši žalmu 119: "Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvětluje moji stezku." Téma vybrané pro rok 2007 je z Janova evangelia (Jan 13,34): "Milujte se navzájem jako jsem já miloval vás." Světový den mládeže, který se bude konat v Sydney od 15. do 20.7. 2008, bude zaměřen na téma ze Skutků apoštolů (Sk 1,8): "Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mými svědky."

Salesiáni odcházejí z Velehradu ve Svatém Martinu in Gsies (Bolzano) v Itálii

V různých oblastech života se dívají statistiky do budoucnosti, předpovídají běh událostí a většina jejich předpovědí je pravdivá. Tak např. v Německu zjistili podle stavu porodnosti, že za 15 let by mělo být Němců o deset milionů méně. Tento úkaz není jen v Německu, ale téměř ve všech evropských státech. Evropa je umírající kontinent, prohlásil jeden z politiků, který se tímto problémem zabývá. Je tedy jasné, že Evropa, jejíž duchovní dědictví spočívá na židovsko-křesťanských základech, prochází duchovní krizí, protože odmítá žít s tímto duchovním dědictvím. Touto skutečností udeřila na místo nejcitlivější - na rodinu.

Pro nás křesťany představuje tento úkaz obrovskou výzvu a není to poprvé v dějinách Evropy. Tak např. iniciativy cisterciáckého řádu v 13. stol. dokázaly pozvednout evropskou kulturu a zemědělství. Jesuité v 17. a 18. stol. pozvedli evropskou vzdělanost a tím se podíleli na vzniku průmyslové revoluce. V 19. stol. se kněz Jan Bosco začal věnovat chudé a opuštěné mládeži a tak zabránil vzniku asociálních živlů. Abychom postavili Evropu opět na duchovní základ, stojí před námi úkol vytvořit rodinu založenou na křesťanském vztahu mezi mužem a ženou. Stát má povinnost chránit základ a přirozená práva rodiny, protože právo rodiny je starší než právo státu (enc. Rerum novarum), jinak křesťanská Evropa zmizí v dějinách.

Do rodiny patří děti, které mají právo na výchovu. V této úloze rodičů jsme se my, salesiáni ve Sv. Martinu, více než třicet let snažili rodičům pomáhat. Krize rodiny je také důsledkem, že nejsou duchovní povolání, není nikdo, kdo by nás nahradil. K 15. srpnu 2006 odchází P. Frydrych a P. Kopic. Tím odpadají letní aktivity a letní tábor dětí.

Dům ve Sv. Martinu přebírá pražská arcidiecéze. Než se vyřídí potřebné právní formalities uběhne nějaký čas. Obracujte se prosím na P. Jiřího Sedláčka SDB, Via delle Fornaci 200, 00165 Roma, který je sekretářem Českého náboženského střediska, do jehož kompetence dům patří. Tímto také děkujeme všem přátelům tohoto domu, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli k jeho užívání, a také za spolupráci

P. Kopic SDB

Ředitel Velehradu, Sv. Martin

Kronika České Misie v Chicagu v roce 2005

Svatost manželství si vzájemně udělili:

- 05 – 14 Martin Jurásek a
Renáta Kolínková
05 – 14 Luděk Zajíc a
Kamila Vařechová
05 – 14 Ivo Böhm a
Jana Selková
06 – 04 Roman Mašlík a
Šárka Kolmanová
06 – 04 Jaroslav Pomichálek a
Agnieszka M. Krawiec
06 – 18 Antonín Křištof a
Ingrid Matta
07 – 16 Lubomír Znoj a
Martina Vařeková
07 – 23 Max Bryan Martins a
Jana Izajška
08 – 20 Jozef Majerčák a
Štefania Galliková
08 – 20 Michal Kadlub a
Jarmila Kováčiková
09 – 10 Jiří Josef Petratur a
Lenka Ludmila Kuřinová
09 – 17 Matúš Poprenda a
Slavka Gerková
10 – 15 Andrej Grich a
Žofia Barboriková

Pokřtěni byli:

- Dospělí:**
05 – 14 Šárka Kolmanová
05 – 14 Jaroslav Pomichálek
05 – 14 Ivo Böhm
06 – 19 Jana Izajška
06 – 19 Gabriela Pajerová
06 – 19 Martina Vařeková
09 – 24 Iveta Moryl - Šimková

Děti:

- 01 – 16 Bianka Štefaňáková
01 – 16 Richard Rastislav Hnatko
02 – 05 Sean Rostislav Hanzelka
02 – 20 Izabela Nicole Turay
02 – 20 Tina Catherina Sedlářová
02 – 20 Nicole Heleena Bobčík
02 – 20 Anton Patrik Badovský
05 – 15 Sebastian Jaromír Beňovský
05 – 15 Nicole Anna Chmelař
06 – 19 Šimon Cícha
06 – 19 Erika Mária Knížka
07 – 17 Eliška Veronika Horák
07 – 17 Peter Macháček
07 – 17 Nina Tatiana Tomko
08 – 26 Lucas Dvorský
09 – 18 Martin Pavel Jurásek
09 – 18 Daniel Juhas
09 – 18 Olivia Ramune Magyla
10 – 16 Kathy Ann Surových
11 – 20 Matěj Němčík
12 – 18 Lucy Marie Holka

Ke svatému přijímání poprvé přistoupili:

- Dospělí:**
05 – 08 Roman Mašlík
05 – 14 Martin Jurásek
05 – 14 Patrik Janič
05 – 14 Šárka Kolmanová
05 – 14 Jaroslav Pomichálek
05 – 14 Ivo Böhm
06 – 18 Antonín Křištof
06 – 19 Jana Izajška
06 – 19 Gabriela Pajerová
06 – 19 Martina Vařeková
09 – 24 Iveta Moryl - Šimková
12 – 25 Josef Barták

Svatost biřmování přijali:

- 05 – 14 Šárka Marie Kolmanová
05 – 14 Jaroslav Cyril Pomichálek
05 – 14 Ivo Marek Böhm
06 – 19 Jana Michaela Izajška
06 – 19 Gabriela Antotnina Pajerová
06 – 19 Martina Anna Vařeková
09 – 24 Iveta Marie Moryl
09 – 24 Jana Sophia Pinďáková
09 – 24 Iveta Kateřina Křížková
09 – 24 Marek Jan Křitel Sliva
09 – 24 Lukáš Benedikt Sliva

Na věčnost byli povoláni:

- 02 – 26 Josef Hošťálek
04 – 15 Růžena Kučerová
06 – 21 Miroslav Pastmak
10 – 18 Jiřina Janča
10 – 21 John Kadlček
10 – 29 Miroslav Baláš
11 – 20 Milan Vaníš

V roce 2005 bylo celkem:

- 13 svateb
29 křtů (7 dospělých a 22 dětí)
12 prvních svatých přijímání
(všichni dospělí)
11 biřmování
7 pohřbů

Hospodaření

Zůstatek 2004: \$ 34,357.46
Příjmy 2005: \$ 227,234.39
Vydání 2005: \$ 303,431.94
Zůstatek 2005: \$ 8,249.91

Sbirky a mimořádné dary na opravy činily:
\$ 98,936.15

Vydání na opravy Misijního domu činilo:
\$ 259,330.09

Česká Misie má nyní nesplacené půjčky:
\$ 108,000.00

Všem, kteří pomohli finančními dary i osobní prací při opravách Misijního domu upřímně děkujeme a vzdáváme křesťanské Pán Bůh zaplat'.

Fr. Dušan Hladík

Významné události

02.06. Besídka dětí z české školy a souboru Borůvky se zpěvem koled v klášteře v Lisle.
04.02. Zemřel papež Jan Pavel II.
04.15.-17. Festival Duchovních her - hraje Miroslav Gabriel Částek z Brna
04.19. Novým papežem zvolen kardinál Joseph Ratzinger - Benedikt XVI.
05.21. Májová slavnost – dramatizace slavného Máchova Máje a taneční zábava.
06.11. Slavnostní koncert klasické hudby dětí z rodiny Slívovy v kostele P. M. Svatohorské
07.10.-16. Letní tábor dětí z české školy v Michiganu u manželů Příkazských
08.21. Česká pouť k Panně Marii do Lisle.
09.11. Výroční piknik v North Riverside.
09.17. Návštěva pražského arcibiskupa a kardinála Miloslava Vlka v Chicagu – pan kardinál sloužil první mši sv. v renovované kapli Misijního domu.
09.24. Slavnost biřmování, které udělil biskup Mons.ThDr.Petr Esterka.
09.24. Slavnostní mše svatá na 66.Moravském dni celebrowaná biskupem Mons.ThDr.Petrem Esterkou.
10.02. Poutní zájezd na Holy Hill.
11.14. Náš krajanský biskup Mons.ThDr.Petr Esterka slaví 70. narozeniny.
11.14. -19. Čestí a moravští biskupové na návštěvě Ad limina v Římě.
12.07. Mikulášská besídka s vystoupením dětí z české školy a skupiny Borůvky.
12.13. Vánoční schůzka s bohatým programem Společnosti pro Vědy a Umění v Chicagu zahajuje provoz nové společenské místnosti v Misijním domě pro širokou veřejnost za přítomnosti kulturního ataše PhDr. Bořka Lizece z nového generálního konzulátu ČR v Chicagu, který bude otevřen v nejbližší době.
12.24. Tradiční půlnoční mše svatá za účasti asi 500 věřících – zpívá skupina Borůvky, děti z rodiny Slívovy a chrámová schola.
12.30. Návštěva nového generálního konzula Marka Skolila z generálního konzulátu ČR v Chicagu v Misijním domě.
12.31. Silvestrovské posezení v nově otevřeném klubu Misijního domu a noční adorace v kapli Misijního domu s poděkováním za přijatá dobrodíní v uplynulém roce.
V průběhu celého roku probíhala generální oprava Misijního domu.

Na cestách mezi Vatikánem a milovanou vlastí

Mons. ThDr. JOSEF LAŠTOVICA se narodil v roce 1925. Po komunistickém puči uprchl do Říma, kde vystudoval a ve 30 letech přijal kněžské svěcení. Do služeb Svatého stolce vstoupil roku 1963 jako generální sekretář Papežské Lateránské univerzity, odkud v roce 1968 přešel do kongregace pro řeholníky. Již roku 1970 je jeho práce oceněna titulem monsignor a o několik let později se stává prelátem Jeho svatosti. Po penzionování v roce 1992 se věnuje beatifikaci české řeholnice Vojtěchy Hasmandové. Vloni o slavnosti apoštolů Petra a Pavla poděkoval za dar 50 let kněžství mši svatou v brněnské katedrále, koncelebrovanou s brněnským biskupem Vojtěchem Cikrlem a členy kapituly. V listopadu oslavil 80. narozeniny. Katolický týdeník otiskl rozhovor s ním o 50 letech naplněného kněžského života.

Nejdéle Jste ve Vatikánu působil za Jana Pavla II. Kdy jste se poprvé setkali?

Svatý otec se po zvolení v roce 1978 seznamoval s úkoly a podmínkami práce v jednotlivých sekcích Svatého stolce. Také během návštěvy kongregace pro řeholníky se osobně pozdravil se všemi pracovníky. Já jsem jej na rozdíl od ostatních přivítal česky: „Pochválen buď Pán Ježíš Kristus.“ Svatý otec s viditelnou radostí reagoval: „Až na věky“ a pokračoval lámanou češtinou otázkami:

„Vy jste Čech? A jak dlouho jste v zahraničí?“ Když jsem řekl, že to bude už 30 let, papež zvažněl a chvíli mi soucitně tiskl ruce. Pak se zadíval na obrázky nad pracovním stolem. Potěšil ho portrét svatého Vojtěcha a zaujala jej také fotografie mého rodného Jimramova. Udělil mi požehnání pro mé rodáky a celou milovanou vlast.

V čem byl jiný než ostatní?

Obdivoval jsem na něm mnoho věcí - silný zájem o národy i jednotlivce; ohromující paměť na tváře, jména a osudy, schopnost rychlého rozhodování, a zejména pak hloubku jeho modlitby, protože něco podobného jsem viděl jen u jediného člověka - pana kardinála Berana.

Blíže jste mohl poznat také Pavla VI....

V mých vzpomínkách i on zůstává velmi vstřícný, přátelský. A to nejen ve chvílích, kdy jsem se k němu dostal při pracovní příležitosti, jako doprovod svého prefekta. Nezapomenu na okamžik, kdy jsem měl možnost Pavlu VI. během audience představit svoji maminku. Když k nám přicházel, nevydržela dramatickostí okamžiku a před papežovou žehnající rukou klesla nejdříve na kolena, pak zavravorala a padala k zemi. Než jsem dokázal zasáhnout já nebo jiní v okolí, zareagoval bleskově Svatý otec a sám ji pevně uchopil a zvedl. Zatímco strážci etikety strnuli, já šťasten četl v papežových očích úctu k jejímu mateřství i stáří.

A k setkání s Benediktem XVI. už jste měl příležitost?

Ano, pravidelně, ale ještě v době, kdy nebyl papežem. A nebyla to jen služební setkání. Užívám totiž byt v historickém paláci Svatého oficia, dnešní Kongregace pro nauku víry, a prefektova pracovna je nad mými okny, takže s kardinálem Ratzingerem jsem měl možnost potkávat se i mimo jakýkoliv protokol. Po dvou desítkách let v jeho blízkosti mohu podat jednoznačné svědectví, že je to člověk nejen velmi moudrý a vzdělaný, ale hlavně mimořádně dobrý, otevřený a za všech okolností laskavý. Přízvisko „pancéřový kardinál“ nebo podobné výtky vůči němu pokládám za nesmysl, který může vyslovit jen člověk, jenž jej ne-

potkal ani na kratičkou chvíli. Radost, která ve Vatikánu po zvolení Benedikta XVI. zavládla, měla jednoduchý důvod. Všichni jsme jej dobře znali. Nyní jen doufám, že zachová tradici a bude si ke společnému sloužení mši svatých zvat i prosté pracovníky kurie. Na takové chvíle se nezapomíná.

Téměř 24 let jste působil v kongregaci pro řeholníky...

Ano, mou starostí byl sektor protokolu, laickým pohledem něco jako dispečink. Rukama mi prošlo ročně 12 až 15 tisíc nejrůznějších případů, které jsem musel přidělit ostatním sektorům a dohlížet na formální stránku řešení. Zajišťoval jsem také styk s veřejností, podával informace, radil. Byla to časově náročná, zodpovědná, ale vždy zajímavá práce.

Můžete ji přiblížit?

Od drobných stížností, k jejichž řešení stačila jednoduchá rada nebo doporučení, přes žádosti o dispens od řeholních slibů až po některá velmi vážná rozhodnutí. Samostatnou kapitolou by mohlo být disciplinární oddělení, které řeší provinění řeholníků a působí i jako odvolací orgán, potvrzující, nebo naopak rušící ortel představeného. Konečné rozhodnutí je pak vždy v rukou prefekta, který se nad konkrétními případy nezřídkada radí i se samotným papežem. Význam rozhodování kongregací se prohloubil po II. vatikánském koncilu, který položil důraz na důslednější dodržování lidských práv a respektování důstojnosti každé lidské bytosti.

A vás právě pošlapaná lidská práva dovedla ke kněžství!

Ano, tak nepochopitelné jsou Boží cesty. Pro někoho bylo vyhození z vysoké školy doživotním neštěstím, mě přivedlo ke službě v církvi. Původně byla totiž mojí životní touhou medicína. Po 3. ročníku na brněnské lékařské fakultě jsem však byl v roce 1949 jako politicky nespolehlivý ze školy vyloučen. Věděl jsem o zatýkání věřících, demokraticky smýšlejících spolužáků a bylo jen otázkou dní, kdy policie přijde i pro mne. Nečekal jsem. V německém sběrném táboře jsem pak měl dost času rozmyšlet o dramatických chvílích na hranicích, kdy

naši skupině několik dní hrozilo smrtelné nebezpečí a zachránit nás mohla jen mocná ruka Boží (i prostřednictvím nesmírně statečných lidí, z nichž někteří za to zaplatili nejvyšší cenu). Tehdy jsem pocítil, že i mě volá Bůh ke službě bližním, a odjel jsem studovat do Říma.

Jména absolventů Nepomucena vyslovují pamětníci s obdivem...

Kněžské osudy rodáků, kteří vystudovali a alespoň krátce působili v Římě, byly opravdu mimořádné. Určitě je třeba zmínit Jaroslava Škarvadu, jehož pověření biskupské péče o Čechy žijící v zahraničí později převzal o hodně mladší „Nepomuceňák“ Petr Esterka. Často a rád se setkávám s Františkem Rýparem a Josefem Boňáčkem, kteří 40 let působili v Kongregaci pro katolickou výchovu. V Kongregaci pro případy blahorečení a svatořečení zase pracoval Jaroslav Němec, jenž se velmi zasloužil o kanonizaci Anežky Přemyslovny, Zdislavy z Lemberka a Jana Sarkandera. Často vzpomínám na Karla Vránu, dlouholetého rektora Nepomucena. Představovat určitě nemusím význačné jezuity Tomáše Špidlika, Josefa Koláčka a znalce východní spirituality Jiřího Novotného, jejichž životy by dokázaly naplnit obsáhlý román. Podobné je to i u Františka Štauda, jenž dlouhá léta požehnaně působil jako misionář v Peru, nebo u Josefa Hrbaty, který žije v tyrolském Meranu. František Vorlíček zůstal v Římě a dlouho pracoval v Kongregaci pro nauku víry, Vladimír Boublík se stal děkanem teologické fakulty Lateránské univerzity, kde působili také Jaroslav Sychra, historik Jaroslav Polc nebo teolog Karel Skalický. Hodností, vyznamenání a tituly neuvádím, výčet by neměl konce. Ale každé z těch jmen - a lituji, pokud jsem si nevzpomněl na všechny - opravdu zaslouží úctu.

Jaká je cesta ze školních lavic do „vatikánského ministerstva“?

Ta moje nejdříve směřovala k pastorační na severu Itálie - do Jižních Tyrol, kde bylo víc českých kněží. Ke službě v této oblasti jsme byli vybaveni díky znalosti obou tamních řečí: italštiny a němčiny. Po čtyřech kaplanských letech přišlo původně roční „odskočení“ na římskou univerzitu pro doktorát. Tam mě ale zadržel můj profesor dogmatiky

mons. Piolanti, jenž se stal rektorem. Na jeho popud jsem dostal nejdříve místo sekretáře pastoračního ústavu teologické fakulty a později generálního sekretáře celé Papežské Lateránské univerzity. Práci administrátora studentů ze 60 států jsem vykonával přes pět let, než mi byla nabídnuta již zmíněná funkce v kongregaci pro řeholníky. Vybrali mě patrně díky znalosti jazyků. Kromě češtiny a italštiny hovořím německy a anglicky, pasivně četbou a psaním ovládám také španělštinu a francouzštinu.

Jak došlo k vašemu pověření diplomatickými úkoly?

Zástupci vatikánského Státního sekretariátu si mě vyhlédli za občasného průvodce a společníka v jednání s československým totalitním režimem. Poprvé jsem se stal (přes protesty našich politiků) členem vatikánské delegace při římském jednání v roce 1980. Domů mě pražské úřady pustily jako diplomata až roku 1985, kdy jsem měl tu čest být s kardinálem Casarolim jako jediný Čech součástí vatikánské delegace na památné velehradské slavnosti. Poté jsem občas doprovázel nuncia se zvláštním pověřením arcibiskupa Colasuona, a to zejména mezi roky 1987 a 1989. Naposledy jsme spolu přijeli do Prahy v lednu a pak ještě v polovině března 1990 připravit návštěvu Svatého otce a nástup prvního nuncia. Podíl na vytvoření stanov byl tehdy mým skromným příspěvkem ke vzniku České biskupské konference. Velmi vřídne nás přijal pan prezident Havel a moje radost ze znovurodící se svobody církve byla pak - po 35 letech kněžství - završena opožděnou slavnou primicí v Jimramově.

Církvi v naší vlasti však pomáháte dál...

Penzionování mi v roce 1992 umožnilo mimo jiné vrátit se po tolika letech k první lásce - medicíně. S pochopením biskupa Vojtěcha Cikrleho jsem připravil sérii přednášek o bioetice. Více než stokrát jsem vystoupil v celé republice, přednášel pro kněze, bohoslovce, lékaře, mediky a ošetrovatelky a vysvětloval, jak Svatý stolec reaguje na velké morální problémy posledních let.

Jaký úkol naplňuje váš čas v posledním desetiletí?

Tím je diecézní beatifikační proces Matky Vojtěchy Hasmandové. Začal ro-

ku 1996 a sestry boromejky požádaly, abych jim „trošku pomohl“. Biskup Vojtěch mě jmenoval nejdříve cenzorem. To znamenalo prostudovat vše, co kandidátka svatosti napsala nebo otiskla, a dosvědčit, že nic z toho nebylo v rozporu s vírou a mravy. Další povinností bylo přeložit vše do italštiny - včetně protokolů z výslechů svědků před nynějším diecézním soudem i před zmanipulovaným komunistickým tribunálem v roce 1952, po němž matka Vojtěcha prožila více než osm let ve vězení. Materiálů, které komise shromáždila, bylo přes 900 stran! Než byla diecézní část procesu uzavřena, čekaly mě tisíce kilometrů mezi Římem a Brnem, Prahou - kde také působila - a klášterem ve Znojme, v jehož zdech se život Matky Vojtěchy v lednu 1988 uzavřel. Naposledy jsem byl jmenován postulátorem, abych mohl celé společenství boromejek zastupovat před Kongregací pro případy blahorečení a svatořečení v Římě. Také tento svůj poslední životní úkol jsem přijal rád, už proto, že jsem měl to štěstí Matku Vojtěchu osobně poznat.

Co tedy ještě chybí k jejímu blahorečení?

Očekávám, že římská Kongregace pro případy blahorečení a svatořečení výsledky brněnské beatifikační komise schválí během nejbližších týdnů. Dál bude proces pokračovat v Římě. Pokud dojde k „povinnému“ zázraku, musí zasednout dvě lékařské a jedna kardinálská komise, aby případ mohl ke konečnému rozhodnutí dostat Svatý otec. To může trvat ještě dlouho. Využívám proto příležitosti a prosím čtenáře Katolického týdeníku, aby se zapojili do řetězu modliteb za zdárné ukončení beatifikace. Především aby Bůh na přímluvu své ctihodné služebnice Matky Vojtěchy brzy způsobil uzdravení někoho tak nemocného, že mu už nemůže pomoci lékařská věda. Odvahu mi k tomu nedávno dodal prefekt Kongregace pro případy blahorečení a svatořečení, kardinál Sariva, slovy: „Nebojte se dělat propagaci zázrakům. Když si je dokázaly vyprosit jiné národy, dokáží to i Češi a Moravané.“

*Připravil Václav Štaud
Katolický týdeník 37/2005*

La Saletta

Pokračování ze str. 2

V roce 1864 bude z pekla vypuštěn Lucifer. (1865 byla v Londýně založena satanistou Karlem Marxem komunistická Internacionála). Celé své ohromující poselství zakončila Panna Maria doslovně: „Zde je ten čas; propast se otvírá. Zde přichází král králů temnoty, zde přichází šelma se svými poddanými, sama sebe nazývající spasitelem světa. Pyšně se pozvedne do vzduchu, aby dosáhla samotných nebes; bude zadržena dechem svatého archanděla Michaela. Zřítí se a země, která už po tři dny se bude zmítat v ustavičných převratech, otevře svůj klín plný ohně a šelma se svými poddanými bude navždy pohlcena věčnými propastmi pekla. Tehdy voda a oheň očistí a stráví dílo lidské pýchy a všechno bude obnoveno. Bůh bude uctíván a oslavován, lidé mu budou sloužit.“

Panna Maria pak dala Melánii stanovy nového řeholního společenství. Své zjevení ukončila svatá Panna slovy: „Nuže mé děti, oznamte to všemu mému lidu.“

Po návratu z pastvy Maximin a Melánie vyprávěli svým hospodářům a jejich rodinám o zjevení. Všichni jim uvěřili a byli rozhodnutí, že zitřejší neděli se nepůjde pracovat. V neděli 20. září odešli časné ráno pasáčky na lasalettskou faru, kde vše o zjevení pověděli zdejšímu faráři Otcí Perinovi. Ten se po jejich vyprávění rozplakal a hned ve svém nedělním kázání vyzýval své farníky k obrácení. V pondělí se vypravilo na horu několik osob a vrátilo se s novinkou, že pramen, který byl před tím vyschlý, teče hojným proudem. Příští neděli, 27. září, se na horu vydala celá malá komise, jejímiž členy byli i lasalettský starosta a velitel četnictva. Oby pasáčky, kteří museli všechno dopodrobna vyličit, odpovídali tak přesně, hbitě a s takovým náboženským zanícením, že starosta od té chvíle uvěřil bezvýhradně.

Dalšího dne se na horu s dětmi vypravil i pan farář z města Corpsu Otec Mélin a i on se vrátil dojat. Přesto se však rozhodl pro zvláštní zkoušku: usoudil totiž, že vytryskla-li nahoře voda proto, aby potvrdila pravdivost zjevení, je pravděpodobné, že bude mít zázračné účinky. Nabral si ji

tedy z pramene a dole ji dal pít jedné velmi těžce ne-mocné ženě, a hle – ona osoba se skutečně uzdravila. Otec Mélin to považoval za dostatečný důkaz a proto urychleně podal biskupovi v Grenoblu objektivní vyličení všech událostí. Biskup Philibert de Bruillard ustanovil dvě vyšetřující komise a jejich předběžné závěry byly prvním podkladem k pozdějšímu doktrinárnímu schválení, k němuž došlo v roce 1851. V květnu 1852 položil biskup základní kámen ke stavbě kostela a založil samostatnou kněžskou kongregaci pro šíření poselství z La Salette, jejíž působení má celosvětový dosah. Kostel vybudovaný v novorománském stylu byl vysvěcen v roce 1861. Samotné zjevení Panny Marie znázorňují tři skupiny soch v životní velikosti, umístěné na volném prostranství před kostelem.

Již první výročí zjevení oslavilo na La Salette 50 tisíc poutníků a od té doby sem přichází poutníci z celého světa a mnozí z nich v nádherné alpské přírodě prohlubují svůj duchovní život exerciciemi.

A co pasáčky?

Maximin byl přijat do semináře v Grenoblu, ale brzy se ukázalo, že nemá kněžské povolání a teologická studia ho vyčerpávala. Zkoušel být lékařem, pak také mechanikem a dokonce byl členem papežovy osobní stráže. Byl povahy nestálé, ale všechny detaily zjevení dovedl vždy pohotově a přesně vyprávět a svěšená tajemství věrně zachovávat. Tak jako jeho otec i on trpěl astmatickými záchvaty a zemřel v mladém věku 41 let 1. března 1875.

O Melánii říkali, že je nevědomá, vždyť v patnácti letech znala jen místní nářečí. A přece později napsala stránky výsostné mystiky, mluvila francouzsky, italsky, anglicky, znala latinu a řečtinu a její poslední duchovní vůdcové o ní prohlašovali, že jí snad nic není neznámo z historie Církve od jejího počátku do dnešních dnů. Její život byl velice pohnutý. Její matka s ní jednala hrubě, vyháněla ji z domu, nutila ji spát pod vlastním lůžkem a zakázala jí, aby ji oslovovala maminko. Melánie utíkala do lesa. Jednou zde zůstala sama dvacet dní, aniž o ni matka projevila nejmenší starost. Ale právě zde jí Bůh otevřel dokořán bránu do svého zázračného světa, v němž se setkávala a hrávala si s „Bratříčkem“, jímž jak se dozvěděla až ve dvaceti letech, nebyl nikdo jiný než Ježíš.

Vizionářka Maximin a Melánie

Po zjeveních Panny Marie většinu života prožila v exilu mimo Francii, překládána z kláštera do kláštera, šikanována a opovrhována. Od své matky však získala tvrdou školu života. Když ji matka nutila spát pod vlastním lůžkem, Melánie si na to tak zvykla, že na holé zemi spala až do smrti. Je zaznamenáno, že v padesáti letech prohlásila, že už přes třicet let neměla zrcadlo. Její život světkyně není dosud doceněn, přestože na jejím náhrobku je vytesán nápis: „Zemřela ve vůni svatosti.“ A když půl roku po smrti bylo její tělo exhumováno, bylo nalezeno „čerstvé, nedotčené a pružné.“ Poněvadž byla nežádoucí ve Francii, uchýlila se do Itálie, kde byla vlídně přijata biskupem Altamura, kde 15. prosince 1904 zemřela.

Melánie zemřela deset let před vypuknutím první světové války, kterou podrobně předpověděla, ale které se dožil životopisec Melániiin a oddaný poutník lasalettský, neohrožený vůdce katolických Francouzů geniální Léon Bloy, který v roce 1914 lidstvu ohlásil hlasem mocným, leč přesto neslyšným, že stanulo na prahu apokalypsy. Léon Bloy silně ovlivnil „Českou katolickou literaturu moderní“ dvacátého století s jejím předním představitelem – mučedníkem komunistických žalářů – Janem Zahradníčkem a to v jeho úchvatné básnické epopeji „La Saletta“, jejíž závěrečné verše zaznívají tam – do věčnosti:

**Ó, Kriste, jak blížíš se mezi svícny
První a Poslední, co od smrti klíče máš
Cesto, po níž se rozběhnou
beránci s vlky - tam -**

*Dle různých pramenů připravil
Karel J. Chrobák*

CZECHOSLOVAK ALLIED ORGANIZATIONS IN CHICAGO

cordially invites you to attend the

48th Representative Ball

Saturday, February 4, 2006

Featuring music by

St. Louis-Czech Express Band

Grand Ballroom of Drury Lane Oak Brook – 100 Drury Lane, Oak Brook Terrace, Illinois

Donation: \$75.00 per person, includes dinner with unlimited wine,
entertainment and 4 hours of open bar.

Cocktails at 6:30 p.m. – Dinner at 7:00 p.m.

Presentation of the 2006 debutantes at 8:30 p.m.

Music by St. Louis-Czech Express Band from 7:00 p.m. – 12:30 a.m.

Formal attire requested.

For further information and table seating, call Mrs. Vlasta Vicenik at (708) 354-0520.

Don't forget to watch Czech American TV on Sundays at 4:30 p.m. on
UHF Channel 41 and worldwide on the internet at www.catvherald.com

Svec & Sons

Funeral Home

Owned and Operated by the Svec Family since 1915

6227 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, IL 60402

Private Parking

(708) 484-2050

(773) 242-2027

Zde mluvíme také česky

Robert Vlach

Právní služby

1. dopravní přestupky včetně
2. jízdy v opilství
3. suspenze a revokace řidičského průkazu
4. bankroty
5. kup a prodej nemovitostí
6. rodinné záležitosti, pozůstalosti
7. emigrační záležitosti
8. trestní právo

Mluvíme česky

6904 W. Cermak Road
Berwyn, IL 60402
Tel. (708) 795 - 4400

KARLIN CLUBROOM FRIDAY NIGHTS 2006

Dancing from 8:00 PM - Midnite

Karlin Hall and Club

5304 Fleet Ave,

Cleveland, OH

For details and updates call:

216 - 883 - 4760

216 - 581 - 3708

*J. Marik
Sons*

Funeral Home of Berwyn

Slouží české komunitě čtyři generace

6507 W. Cermak Road, Berwyn, IL 60402

Phone: (708) 484 - 6310

Barbara Marik Baken - Director

Owned by SCI Illinois Inc.

Vděčná vzpomínka

*Před desíti lety o slavnosti Zjevení Páně 6.ledna 1996
byl svým nebeským Mistrem povolán na věčnost
náš milovaný bratr, strýc a duchovní Otec*

Rev. Ludvík F. Světlinský

Byl rodák z Dolního Němčí na Moravském Slovácku
a byl původně knězem litoměřické diecéze.
Dlouhá léta však strávil v exilu, kde působil jako farář
v krajských osadách v diecézi Fargo
v Severní Dakotě v USA.

Je pochován v rodné obci v Dolním Němčí
v hrobě svých rodičů.

Mše svatá za něho bude obětována v sobotu
7.ledna 2006 v 6.30 večer v kostele
Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

*Za tichou vzpomínku v modlitbě děkují
rodiny
Minaříkova a Světlinských*

Vzpomínka

Bůh je láska.

S bolestí a prázdnotou v srdci vzpomínám.

*Dne 27.ledna 2006 tomu budou tři roky,
co mne náhle opustil můj milovaný manžel*

Vytautas Vanagas

Mši svatou za spásu jeho duše budeme obětovat
u Panny Marie Svatohorské v Ciceru
v sobotu 28.ledna 2006 v 6.30 večer.

Za vzpomínku v modlitbách děkuje

Marie Vanagas P.E., CIP
manželka

Srdečně zveme všechny členy na VÝROČNÍ SCHŮZI ČESKÉ MISIE

Schůze se bude konat
po mši svaté v sobotu 28.ledna 2006
asi v 7.45 večer
v klubovně Misijního domu
2340 S. 61st Ave, Cicero, IL 60804

Bude podána zpráva o činnosti misie za rok 2005.
Finanční zpráva o hospodaření misie za rok 2005.
Uskuteční se volby nové Misijní rady.
Bude předložen plán činnosti na rok 2006.

Těšíme se na Vaši hojnou účast.

Rev. Dušan Hladík, president

a
Rada České Misie

HLASY NÁRODA

*Máte již zapláceno předplatné
na rok 2006?*

**Vpravo nahoře na nálepce s Vaší adresou
je měsíc a rok, kdy Vám předplatné končí**

USA na rok – osobní odběr: 30.00 USD
USA na rok – poštou 1.třída: 40.00 USD
Kanada na rok letecky: 40.00 USD
(prosíme z Kanady posílejte šeky v US dolarech)
Ostatní cizina na rok letecky: 55.00 USD

Naše adresa:

Hlasy národa,
P.O. Box 508 576,
Cicero, IL 60804

Tel.:(708) 656 -7472 Mobil: (708) 533-1050
Doporučte Hlasy národa svým známým!

***Všechno nejlepší a
hodně zdraví v roce 2006***

všem přátelům a známým přeji
a ochranu Matky Boží vyprošují

manželé Junovi

**Milostné Pražské Jezulátko,
sošky Panny Marie, růžence a řadu
dalších náboženských předmětů
originální ruční výroby**

**Vám nabízí prodejna
českých devocionálií v Praze**

Maria Fiori

Kompletní nabídka na www.volny.cz/maria.fiori

Kontakt: e-mail: maria.fiori@volny.cz

tel.-fax : +420 224 933 220 tel: +420 737 915 894

**Kontakt i objednávky ráda zprostředkuje též Česká Misie
P.O. Box 508 576, Cicero, IL 60804, Tel: 708 - 656 7472**

MidAmerica Bank
CommUNITY
Banking™

**Pomozte získávat peníze pro Českou Misii.
Nic Vás to nebude stát.**

MidAmerica Bank

**Nabízí České Misii dotace za Vaše finanční operace.
Stačí nahlásit naše číslo **TIN # 6089****

**Když si otevřete u MidAmerica Bank konto,
vyplatí nám za to banka prémii:**

- Checking = \$25
- Money Market Account = \$15
- Savings Account = \$10
- CD with a term of 12 months or greater = \$10

**Navíc MidAmerica Bank vyplatí České Misii bonus:
2% hodnoty Vašich ročních úroků z Vašich vkladů.**

Vy o nic nepřijedete, Misie získá peníze.

Na tento program můžete napojit již svá

existující konta u MidAmerica Bank.

**Volejte číslo 630-305-8399 pro "linkup" Vašeho konta
ve prospěch České Misie.**

**MidAmerica Bank je náš
dlouholetý spolehlivý peněžní ústav.**

**Věříme, že se zapojíte i Vy do vzájemné spolupráce.
Děkujeme Vám.**

**Česko-Americká Televize
vysílá od 1.ledna 2006
na kanále č.41 UHF
vždy v neděli
ve 4:30 odpoledne**

**See Us Worldwide on the Internet or
Channel 41 UHF Chicago, Sundays 4:30pm**
(non-cable, UHF antenna for local programs)

**CZECH
AMERICAN TV HERALD**

**please contact us at
www.catvherald.com**

**P.O. Box 508 576, Cicero, IL 60804, USA, (708)813-0028
John Honner - Director, Producer**

PROGRAM APROPOS

Česká Misie nabízí nové

KURSY „AMERIČTINY“

Pro začátečníky i pokročilé
v novém roce 2006.

Tyto kursy budou vedeny americkým instruktorem českého původu s více než čtyřicetiletou pedagogickou zkušeností ve výuce americké angličtiny. Hlavní důraz bude kladen na správnou výslovnost, idiomatické výrazy a konverzační zručnost.

**Kursy se budou konat
v úterý v 7 a 8 hodin večer**

(kromě druhého úterý v měsíci)

v domě České Misie

podle následujícího rozvrhu:

7:00 PROGRAM = Progresivní američtina
(pro začátečníky)

8:00 APROPOS = Američtina pro
pokročilé studenty

Jednotlivé třídy jsou nabízeny v hodinových etapách ve 12 týdenním období v těchto dnech:

Leden: 17, 24, 31

Únor: 7, 21, 28

Březen: 7, 21, 28

Duben: 4, 18, 25

Školné je stanoveno na \$ 36.00
(za 12 hodin výuky)

Celkový obnos je splatný při první schůzce školní třídy, t.j. 17.ledna.

Na shledanou se těší
Váš česko-americký instruktor
Tony Jandáček

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

Since 1879

1-216-341-0444

Elsie T. Malec, Secretary -Treasurer
Mary Ann Mahoney, President

Chicago Representatives

Loretta Moravec
1-708-484-3162

Dolores Jacklin
1-630-968-1292

CZECH RADIO SCHEDULE

for the Cleveland Area

WERE 1300 AM

Saturdays 2.00 – 3.00 p.m. Host: Frank Moravcik

Sundays 1.00 – 3.00 p.m. Host: Joe Kocab

Jerry Jiráček

Vás zve k poslechu hudby z naší vlasti
na rádiové stanici 1450 AM
v neděli v 9.00 am

OBJEDNEJTE SI POLITICKÝ MĚSÍČNÍK

HLASATEL

Nejstarší česky psané noviny publikované v Americe,
mající své čtenáře po celých USA i jinde.

Servis nezávislých komentářů, zpravodajství
a informací z ČR a z krajanského života.

Pište si o ukázkové číslo zdarma na adresu:
HLASATEL, 2820 63rd St. Woodridge, Illinois 60517

Památník Vojna u Příbrami

Bývalý zajatecký tábor z let 1947-1949 pro německé válečné zajatce, poté v období 1949-1951 tábor nucených prací a následně vězeňské zařízení pro politické vězně komunistického režimu z let 1951-1961.

Uprostřed lesů 5 km jihovýchodně od Příbrami, na rozhraní katastrů obcí Lazsko, Lešetice a osady Zavržice, v místě známém výskytem železné, stříbrné a uranové rudy, byl nejprve v letech 1947-1949 vybudován německými válečnými zajatci pracovní tábor; pojmenování dostal podle nedalekého vrchu Vojna (666 m), na jehož úpatí se nachází. Obdobná zařízení existovala rovněž na Jáchymovsku a Slavkovsku ve spojitosti s těžbou již zmíněné strategické uranové rudy. Na přelomu 40. a 50. let 20. století museli být němečtí zajatci dle uzavřených mezinárodních smluv odsunuti do Německa. Nastal problém, jak zaplnit uvolněná pracovní místa. V důsledku komunistického převratu v únoru 1948 a následného společensko-právního vývoje se rozhodlo tehdejší vedení státu využít pro tyto účely značné množství pracovní síly z řad tzv. chovanců tábora nucených prací, kteří začali od poloviny roku 1949 naplňovat bývalý zajatecký pracovní tábor na Vojně. Jednalo se o lidi, kteří byli z politických důvodů, protiprávně, internováni bez soudu. Postupně zde vznikl největší tábor nucených prací v oblasti těžby uranu v Československu. K 3. 3. 1950 měl 530 chovanců a k 3. 5. 1951 již 761. Byli využíváni k plnění úkolů v

rámcí důlní činnosti i k zajišťování chodu lágru, včetně jeho rozšiřování. Ostrahu areálu vykonávala od května 1950 samostatná rota speciálního útvaru Sboru národní bezpečnosti (SNB) s názvem Jeřáb III.

Reorganizací byl v roce 1951 Tábor nucených prací Vojna přeměněn v Nápravně pracovní tábor Vojna (v dobovém označení XPT-U), což bylo vězeňské zařízení. Na Vojnu byli umisťováni především „...nejnebezpečnější, zvláště státně bezpečnostní zločinci...“, tedy lidé z řad stoupců demokracie odsouzení nejednou ve vykonstruovaných procesech na 10 a více let, nejčastěji za velezradu, pokus o velezradu, napomáhání k velezradě, vyzvědačství, pokus o nedovolené opuštění republiky, podvracení lidové demokratického zřízení (zejména podle zákona č. 231/1948 Sb. na ochranu lidové demokratické republiky a zákona č. 86/1950 Sb.). Spolu s nimi zde absolvovali výkon trestu také vězni kriminální, retribuční a odsouzení za tzv. černý obchod.

Ze záznamů Centrálního archivu Vězeňské služby ČR v Praze lze vyčíst, že v NPT Vojna bylo k 1. 9. 1952 umístěno 719 vězňů, k 1. 3. 1953 již 964 a k 1. 7. 1956 při předávání z působnosti vězeňského zařízení Ostrov nad Ohří pod sféru Krajské správy Ministerstva vnitra v Praze dokonce 1517 potrestaných. Na základě dohody z 21. 10. 1949 a následného ujednání z 28. 7. 1950 mezi Ministerstvem spravedlnosti, velitelstvím Sboru vězeňské stráže a národním podnikem Českoslo-

venské doly o pracovním nasazení vězňů se títo podíleli na práci v příbramských uranových dolech a dále na výstavbě nové části města Příbram.

V souvislosti s úbytkem vězňů po amnestii v roce 1960 a s ohledem na další provozní důvody byl XPT-U Vojna k 1.6.1961 zrušen. Zbylí vězni byli z části převedeni do nedalekého NPT Bytíz (v dobovém označení XPT-Z). Toto vězeňské zařízení funguje doposud, avšak v jiných podmínkách. Areál Vojny využívala v letech 1961-2000 armáda.

V dlouhé řadě jmen politických vězňů upoutají pozornost ta, která patří lidem, co se v předchozím historickém vývoji výrazným způsobem zasloužili o náš stát. Poúnorové Československo se jim „odměnilo“ nuceným pracovním nasazením při těžbě uranu za ostatními dráty. Nechyběli mezi nimi významní vědci, umělci, duchovní, politici, sportovci (hokejoví reprezentanti, mistři světa z let 1947 a 1949).

Zvlášť hořkou ironií osudu je skutečnost, že se zde objevili mnozí hrdinové protifašistického odboje a spolu s nimi i jejich nedávni protivníci, hitlerovští váleční zločinci, příslušníci bývalého nacistického aparátu, kolaboranti a zrádci, které v jednom případě vedení tábora záměrně dosazovalo na místa kápa mezi potrestanými. A s těmito vězni museli strádat dlouhá léta lidé zcela nevinní.

Například: Od roku 1953 do roku 1955 byl vězněn na Vojně a poté na Bytízu za údajnou protistátní činnost legendární československý válečný stíhač ze západní i východní fronty a náš nejúspěšnější pilot ve Slovenském národním povstání gen. František Chábera. V r. 1953 se dostal na Bytíz jako politický vězeň někdejší zástupce velitele 1. československé samostatné smíšené letecké divize v Sovětském svazu plk. Mikuláš Lysický. Část z dvacátiletého trestu si na Bytízu odpykával až do amnestie v roce 1960 vynikající válečný střelec bombardéru 311. československé peruti R.A.F. z bitvy o Atlantik pplk. Pavel Pukančík. Na Vojně zahynul 28. 1. 1954 při důlním neštěstí na dobývce hrdina bitvy o Británii plk. in memoriam Sylvestr Müller odsouzený z politických důvodů na 25 let. Trest doživotního žaláře ve vykonstruovaném procesu vyměřila komunistická justice plk. Pravomilu Rai-

chlovi. V roce 1951 se pokusil tento hrdina bojů v 2. světové válce neúspěšně uprchnout z tábora Vojna, poté byl odtransportován do věznice v Leopoldově, odkud se mu v roce 1952 za neuvěřitelně dramatických okolností útěk zdařil a dostal se do exilu. Také on se řadil mezi zkušené frontové bojovníky. Na začátku okupace emigroval do Sovětského svazu s cílem zapojit se v zahraničí do protifašistického odboje, ale byl nejprve internován v jednom z nechvalně proslulých sibiřských gulagů. Před smrtí hladem a vyčerpáním ho zachránil až vstup do československé vojenské jednotky v Sovětském svazu. Poté prošel se Svobodovou armádou z Buzuluku až do Prahy. Patřil k neschopnějším důstojníkům 1. pěšího praporu 1. československé brigády pod velením Příbramáka Josefa Kholla. Plk. Raichl na frontě utrpěl šestkrát zranění, z toho třikrát na Dukle. Nakonec se musel zachraňovat útekem z československého komunistického vězení, aby našel azyl ve Spojených státech amerických. Více než 7 let ze svého doživotního trestu v letech 1953 - 1960 strávil na Bytízi dělostřelecký důstojník československých vojenských jednotek za 2. světové války ve Francii, Anglii a Sovětském svazu gen. Tomáš Sedláček. Spolu s gen. Tomášem Sedláčkem si zde v letech 1956 - 1960 "odseděl" část z dvacetiletého trestu gen. Rudolf Pernický, někdejší velitel parašutistické skupiny Tungsten vyslané v roce 1944 z Anglie do protektorátu na pomoc domácímu odboji. Na Vojně

a pak na Bytízi strávil několik let nesvobody po rozsudku k 18 letům žaláře plk. Bohumil Zelenka, původem z Příbramska; během 2. světové války důstojník přidělený v Londýně exilovému ministru Janu Masarykovi. Na 25 let byl odsouzen plk. Bohumil Pešta ze Sedlčan vězněný v letech 1953 - 1960 na Bytízi. Za 2. světové války velel na Příbramsku jednomu z oddílů partyzánské skupiny Smrt fašismu sovětského velitele kpt. Olesinského. Několik let doživotního trestu za údajnou vlastizradu a špionáž prodělal na Bytízi také plk. Miroslav Ondrák, který v době okupace řídil štáb partyzánské brigády Jana Žižky z Trocnova na Českomoravské vysočině. V letech 1952 - 1957 byl na Vojně a poté až do amnestie v roce 1960 na Bytízi Stanislav Svozil. Za války ho nacisté odsoudili za odbojovou činnost k trestu smrti. Trestu unikl o vlasek díky náletu na lipskou věznici, odkud se mu podařilo uprchnout. Podruhé byl odsouzen k trestu smrti po únoru 1948 československým lidovým soudem za údajnou protistátní činnost. Na odvolání trest smrti změnili na doživotí s odůvodněním, že naše justice nebude používat stejný verdikt jako nacistická. V dlouhé řadě jmen je možné uvést například JUDr. Antonína Suma, účastníka Květnového povstání v roce 1945, který po válce pracoval jako sekretář ministra zahraničí Jana Masaryka, zároveň byl starostou československého Junáka. V souvislosti s případem JUDr. Milady Horákové byl v roce 1950 odsouzen na 22 let těžkého žaláře. V letech 1952 - 1960 prošel vězeňským zařízením Vojna. Z řad spisovatelů zažili příbramské lágry například: Jiří Stránský, prezident českého PEN klubu, autor mnoha literárních děl a spoluautor filmových scénářů z tohoto prostředí. Karel Pecka, autor Motáků nezvěstnému, které vznikaly během pobytu na Bytízi. Pobýval zde rovněž Zdeněk Rotrekl, významný český katolický básník a spisovatel.

Touha po svobodě vedla mnohé z vězňů k organizování pokusů o útěk, vesměs neúspěšných. Docházelo i k protestním akcím, známá je například hladovka na táboře Vojna v červenci 1955, která skončila 11 rozsudky za velezradu a pobuřování, s tresty v rozmezí od 4 do 12 let. Korunním svědkem při vyšetřování tohoto případu se stal retribuční vězeň Pámp, za okupace příslušník nacistického Sicherheitsdienstu, který organizátory akce z řad

politických vězňů prozradil státní bezpečnosti. Po pěti letech se dostal za vzorné chování na svobodu, naopak poslední z iniciátorů hladovky byl na svobodu propuštěn až na amnestii v roce 1968. Tyto osudy by nám měly být mementem.

Vzhledem k tomu, že se jedná o poslední lokalitu, kde se zachovaly některé autentické vězeňské objekty z doby komunistické perzekuce, rozhodla vláda ČR svým usnesením č. 609 ze dne 16. 6. 1999 vybudovat zde památník jako pietní místo připomínající utrpení občanů v době komunistické zvěle a toto své rozhodnutí potvrdila i usnesením č. 264 ze dne 15. 3. 2000. Realizace částečné rekonstrukce bývalého tábora Vojna na Příbramsku byla spojena s vybudováním tematické expozice v areálu Památníku Vojna, jako pobočky Hornického muzea Příbram, na které se podílelo také Muzeum III. odboje Příbram a Konfederace politických vězňů ČR. Z šestnácti historicky nejdůležitějších staveb, které se zde dochovaly, si mohou návštěvníci prohlédnout například budovu velitelství tábora, korekci, bunkr, kulturní dům, ubytovací objekt G, někdejší vězeňskou ošetrovnu a další, situované mezi bývalými uranovými šachtami Vojna č. I a II.

Historie vězeňského lágru Vojna nebyla dlouhá, avšak povědomí o jeho existenci a jemu podobných musí být zachováno pro další generace. V lednu 2001 byl areál vyhlášen kulturní památkou a v r. 2005 po náročné rekonstrukci zpřístupněn veřejnosti.

PAMÁTNÍK VOJNA U PŘÍBRAMI

Lešetice 43, 262 31 Milín

Tel.: +420 603 790 128,

Fax: +420 318 622 566

<http://www.muzeum-pribram.cz>

EUCHARISTICKÉ OZVĚNY

Opravdu, skutečně a podstatně

Kardinál Avery Dulles SJ

Kristovu přítomnost v Nejsvětější Svátosti popisuje Tridentský koncil třemi příslovci: opravdu, skutečně a podstatně. (Denz. 1651). Tato tři příslovce otevírají přístup ke katolické nauce a vylučují protikladná východiska, která je třeba zavrhnout.

Rok Eucharistie byl také něco jako svěží vítr do teologických úvah o různých aspektech Eucharistie jako oběti, skutečné přítomnosti a přijímání. Skutečná přítomnost – téma, o kterém se ve středověku hojně diskutovalo, se za reformace stalo středem ekumenických rozporů. Luther sice zpochybnil transsubstanciaci, ale trval na názoru o skutečné a podstatné povaze Kristovy přítomnosti – zastával tedy postoj, od kterého se většina protestantů alespoň verbálně distancuje. V touze vyhovět pastorační potřebě vyjasnění uveřejnila americká biskupská konference dokument, ve kterém odpovídá na základní otázky.⁽¹⁾ Chtěl bych v tomto článku vyložit základy oficiálního učení Církve.

Po proměňování ohlašuje kněz při každé mši svaté, že Eucharistie je tajemství víry. Skutečná přítomnost vyžaduje od lidského ducha, aby sáhl až k hranicím možností svého chápání. Konec konců musíme uznat, že je to nevyslovitelné tajemství, které je možno přijmout jen v úžasu a obdivu. Je to pravda, kterou plně chápe jen Boží Duch. Přesto je třeba něco říct, protože Bůh se nám nezjevil jen proto, aby nás nechal v temnotách. Chce, abychom udělali totéž, co svatá Panna Maria, která intenzivně přemýšlela o slovech, která jí byla řečena.

Především je třeba říct, že Církev přijímá skutečnou přítomnost jako fakt víry, protože je obsažena v Božím slově, jak to dokládá Písmo i Tradice. Ježíš zcela jednoznačně řekl: Toto je moje tělo... toto je moje krev. A židům dal na srozuměnou, že zde nepoužívá žádnou metaforu. Protože moje tělo je skutečný po-

krm a moje krev je skutečný nápoj. Kdo ji má tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm (Jan 6,55-56).

Mnoho učedníků to pokládalo za příliš odvážné a odešli od něho, ale Ježíš nevzal své slovo zpět.

Církevní Otcové a učitelé vyznávali reálnou přítomnost století po století navzdory vši kritice a nepochopení. Koncil v Tridentu v roce 1551 představil nakonec podrobně katolickou nauku o Eucharistii, ve které se zvláštní důraz klade na skutečnou přítomnost. Nauka Tridentu, kterou od té doby uvedlo ve svých oficiálních dokumentech mnoho papežů, platí ještě dnes jako normativní. Katechismus katolické církve se nijak nestydí za to, že ji doslova cituje (KKC 1374, 1376-77).

Při popisu Kristovy přítomnosti sahá koncil ke třem příslovcím. Je přítomen – podle koncilu – opravdu, skutečně a podstatně (Denz. 1651). Tato tři příslovce otevírají přístup ke katolické nauce a vylučují protikladná východiska, která je třeba zavrhnout.

Když koncil především řekl, že Kristus je v eucharistických způsobech opravdu obsažen, zavrhl tím názor, že svátost je pouhé znamení nebo symbol, který poukazuje na tělo, které není přítomno nebo je někde v nebi. S tímto tvrzením přišel bludař Berengarius v 11. století a někteří jeho protestantští učedníci v 16. století.

Za druhé tato přítomnost je skutečná. Je tedy ontologická a objektivní. Ontologická, protože se nachází v rovině bytí. Objektivní, protože nezávisí na myšlenkách nebo pocitech kněze či přijímajícího. Tělo Kristovo a krev Kristova jsou svátostně přítomny na základě Ježíšova zaslíbení a silou Ducha Svatého a to se váže na správné provedení ritu platně posvěceným knězem.

Tímto učením odmítá Církev myšlenku, že by víra byla tím nástrojem, který

je rozhodující pro přítomnost Krista ve svátosti. Podle učení Církve víra Krista nezpřítomňuje, nýbrž vděčně poznává jeho přítomnost a umožňuje, aby svaté přijímání mohlo přinášet plody svatosti. Přijímat svátost bez víry je neplodné, dokonce hříšné, ale nepřítomnost víry nečiní přítomnost neskutečnou.

Za třetí říká Tridentský koncil, že Kristova přítomnost je podstatná. Slovo „podstata“, tak jak se zde používá, není technicko-filozofický pojem jako v Aristotelově filozofii. Byl používán již ve vrcholném středověku daleko předtím, než Aristotelova díla vešla ve známost.

Slovo „podstata“ (substance) označuje v běžném slova smyslu základní skutečnost věci. Je odvozeno od lat. slova „sub-stare“ a tím je označeno to, co se nachází pod jevem, který se může z okamžiku na okamžik měnit, přičemž subjekt sám zůstává nedotčen.

Zdání, tedy jev může také klamat. Když se převleču nebo když onemocním, tak mě možná druzí nepoznají, i když zůstávám touž osobou. Pojem „podstata“ není v této souvislosti ničím nejasným. Proti podstatě, která znamená to, co věc skutečně je, můžeme postavit akci. Kristus je skrze svou dynamickou moc a skrze své působení přítomen ve svátostech, v Eucharistii je jeho přítomnost navíc také podstatná. Z tohoto důvodu vzdáváme této Svátosti také kult klanění. Je to nejvýznamnější ze všech svátostí.

Po konsekraci se chléb a víno stávají tajemným způsobem samotným Kristem. Druhý vatikánský koncil cituje Tomáše Akvinského, aby tak vyjádřil, že tato Svátost obsahuje celé duchovní bohatství Církve, protože Církev nemá žádné jiné duchovní bohatství kromě Krista a toho, co on jí zprostředkuje.⁽²⁾

Tridentský koncil mluví také o způsobu, jakým se tato Kristova přítomnost uskutečňuje, a konstatuje, že chléb a

víno doznávají proměny, přestávají být tím, čím byly, a stávají se tím, čím nebyly. Celá podstata chleba a vína se proměňuje v podstatu těla a krve Kristovy, a protože Kristus nemůže být rozdělen, proměňují se také v jeho duši a jeho božství (Denz. 1640, 1642). V obou způsobech je dokonale přítomen celý a nerozdělený Kristus.

Proměna, která se uskutečňuje ve mši svaté při proměňování, je *sui generis*. Nehodí se pro ni Aristotelovy kategorie, protože on věřil, že každá podstatná změna znamená také změnu jevu neboli toho, co se nazývá podružný znak (akcident). Když sním jablko, ztratí se vnímatelné vlastnosti jablka a také podstata jablka. To se stane částí mého těla. Při konsekraci chleba a vína zůstávají původní vnější znaky nezměněny.

Církev zavedla termín „transsubstantiace“ (přepodstatnění), aby tak popsala proces, skrze který se celá podstata, a jen tato podstata, mění v podstatu těla a krve Kristovy. Aby popsala takový proces, který je tak jedinečný a tak nerosovatelný, potřebovala k tomu vlastní slovo. Když učí, že způsoby zůstávají nezměněny, poukazuje Církev na to, že nadále trvají fyzické a chemické vlastnosti chleba a vína. Nejen že vypadají přesně tak jako dříve, mají také stejnou výživnou hodnotu, kterou měly před posvěcením. Bylo by nesmyslné, kdybychom chtěli reálnou přítomnost dokázat pomocí fyzikálních pokusů, protože Kristova přítomnost je duchovní neboli svátostná a nikoliv fyzická ve smyslu měřitelnosti.

K vysvětlení církevní nauky i reálné přítomnosti může posloužit odhalení některých bludných postojů. Reálná přítomnost může být chápána také tělesně nebo mysticky, hrubě nebo jemně, naivně nebo figurativně.

Jako příklad naivně-realistického bludu můžeme uvést reakci židů v Kafarnaum, kteří byli Ježíšovy slovy pobouřeni. Oni si zřejmě mysleli, že zavádí kanibalismus, který právem pokládali za zavrženíhodný hřích. Někteří křesťané chápou Kristovu přítomnost v Eucharistii příliš materialistickým způsobem, aniž by rozlišovali přirozenou a svátostnou přítomnost. Představují si, že by mohl trpět, kdyby Hostie byla zne-

svěcena, nebo že se cítí ve svatostánku osamělý. Jednou jsem četl, že školačka nechtěla po svatém přijímání jíst zmrzlinu, aby Ježíši nebyla zima.

Ve vrcholném středověku tvrdili někteří teologové kolem Paschasia Radberta, že Ježíš na sebe bere v Eucharistii podobu chleba a vína jako svou skutečnou podobu. Proč by to tak nemohlo být, říkali, když po zmrtvýchvstání vzal na sebe podobu zahradníka nebo poutníka? To, co vidíme, když se díváme na hostii, a co při svatém přijímání přijímáme, je podle jejich slov tělo a krev Kristova v převlečené podobě. Někteří šli dokonce tak daleko, že říkali: po konsekraci ztrácejí tyto způsoby svou výživnou hodnotu, kterou měly jako chléb a víno.

Abychom údajně zabránili implikacím a Kristus ve slávě netrpěl kvůli nehodnotnosti některých lidí, tvrdili materialisticky smýšlející lidé, že tělo a krev Kristova v Eucharistii nejsou totéž jako v nebi. Ve skutečnosti mluvili o trojím Kristově těle: o jeho přirozeném těle, které je nyní v nebi, o jeho svátostném těle, které je v Eucharistii, a o jeho církevním těle, kterým je Církev. (3) Tento postoj Církev neodsoudila, ale už se dále nešíří, protože tvrdí, že tělo v Eucharistii není totéž, které se narodilo z Marie Panny. Kdyby tomu tak bylo, nemohli bychom zpívat: Ave verum corpus, natum de Maria Virgine.

Tomáš Akvinský vypracoval něco, co bychom mohli nazvat „střední cestou“. Na jedné straně odmítá mluvit o Eucharistii jako o zvláštním svátostném, mystickém těle, na druhé straně zdůrazňuje, že oslavené tělo v nebi a svátostné v Eucharistii existují rozličným způsobem. Rozlišuje mezi existencí Krista a jeho existencí pod závojem svátosti jako mezi dvěma odlišnými způsoby existence jsoucna. To, co odpovídá přirozenému způsobu existence, je Kristus v nebi, a to, co odpovídá svátostnému způsobu existence, je Kristus ve svátosti. (4) Kristovo tělo je ve svátosti skutečně přítomno, ale nikoliv způsobem, jakým se nacházejí tělesa na určitém místě. Jeho části a jeho dimenze nemohou být měřeny podle jiných těles. Jeho obrysy nejsou obrysy hostie.

V protikladu k naivním realistům zdůrazňuje sv. Tomáš, že když patříme na Hostii, nevidíme barvu a tvar, které přísluší ke Kristovu tělu, nýbrž vidíme tvar a barvu Hostie. Nejsme ve stejné situaci jako učedníci před nanebevstoupením, když se jim Kristus zjevil ve svém těle. Když se díváme na hostii nebo na kalich na oltáři, jsou to vždy aspekty a fenomény chleba a vína.

Tomáš Akvinský se dotýká námitek: někteří tvrdí, že v konsekrované Hostii viděli Ježíška nebo jeho drahocennou krev. Na to odpovídá, že Bůh je schopen způsobit zázračné proměnění Hostie, takže ji vidíme jako Jezulátko nebo lidskou krev, ale to, co takto vidíme v takovém případě, nemohou být vlastnosti samotného Krista. (5)

Když se díváme na Hostii, nemůžeme říct, že zde je hlava a tam jsou nohy. Kristova přítomnost v Hostii se podobá přítomnosti duše v těle. Moje duše není zčásti v hlavě, zčásti v rukou, zčásti v srdci. Je dokonale celá v každé části. A tak je tomu i s Kristem v Eucharistii. Je dokonale celý v každé části Hostie i v Hostii celé. Jediná kapka nejdražší krve obsahuje v sobě tolik jako celý kalich. Jako dobrou pomůcku používá sv. Tomáš příklad se zrcadlem. Když se zrcadlo rozbije, může každý stěp zobrazovat celý objekt stejně jako předtím celé zrcadlo. (6)

(Dokončení příště.)
Podle Světa 49/2005

Poznámky:

- (1) The Real Presence of Jesus Christ in the Sacrament of the Eucharist: Basic Questions and Answers.
- (2) Presbyterorum ordinis 5, kde je citován Tomáš Akvinský ST III q. 65, 3 ad 1, srov. q. 79 a. 1 a ad 1.
- (3) Nauku o trojím těle hlásali Paschasius Radbertus a Honorius z Autunu, Amalarius z Metz.
- (4) Tomáš Akv. ST III q. 76, a. 6.
- (5) Tamt. a. 8, ad 2 a 3.
- (6) Tomáš Akv. ST III q. 76 a. 3.

Vánoce 1948 - první Vánoce v emigraci

Tuto vzpomínku jsme obdrželi až po uzavěření vánočního čísla, ale protože má svůj závěr po Novém roce a pamětníku postupně ubývá, rádi ji zařazujeme nyní – dodatečně.

Byli jsme v tranzitním táboře pro transporty do Anglie. Náš transport měl být posledním před Vánocemi. Těšili jsme se, že Vánoce prožijeme v Anglii, ale Angličané transport zrušili.

Vedení tábora, se však řídilo podle původních plánů a vyškrtli nás ze seznamu táborových obyvatel. Tim momentem jsme ztratili svůj status. Neměli jsme právo ani na ubytování ani na stravu. Problém ubytování byl rychle vyřízen – šoupli nás na půdu.

Se stravováním to však nebylo tak jednoduché, museli jsme čekat, až co zbylo. Někdy zbylo jen to, co jiní nechťeli. Chléb byl naší nejdůležitější potravou. Informovali jsme Českou katolickou akci v Německu o naší nepříjemné situaci. Za několik dní nám přivezli norské konzervy. Byla to vítaná pomoc, ale jen na pár dní. My jsme však uvízli v táboře na tři neděle.

Další krátkodobá příležitost se nám naskytla, když nás kuchař pozval dělat sendviče pro jídelnu. Při práci jsme se mohli najíst a dovolil nám abychom si vzali s sebou domů jídla kolik chceme.

S pobytem na půdě jsme byli celkem spokojeni. Půda byla prostorná a nebyli jsme natlačeni jako před tím na světnici.

Naše pohoda však netrvala dlouho. Jeden den spadl veliký kus stropu na prázdný kavalec. Na štěstí nikdo nebyl zraněn. Vedoucí tábora škodu ověřili a půdu prohlásili za nevhodnou pro bydlení a řekli nám abychom se nastěhovali do volné místnosti na poschodí.

Za války byl Münster hodně rozbombardovaný, ale v době našeho pobytu již ku podivu divadlo hrálo. Na Vánoce dávali „Prodanou nevěstu.“ To bylo naposledy co jsem tuto operu viděl.

Do Anglie jsme odjeli lodí po Novém roce 13.ledna 1949.

Jiří Vondráček,
Denver, CO

Obrázek z pamětní knížky s podpisy účastníků transportu do Anglie, který se místo na Vánoce 1948 uskutečnil až po Novém roce 1949

MLADÝM

Nejdřív se nauč chodit po zemi

Z poznámek, které jsme objevili v pozůstalosti P. Františka Míši – Domina, jsme pro vás tentokrát připravili několik myšlenek na téma člověk.

Starý filozof Thales se rád chlubil, že se vyzná ve hvězdách. Jednou v noci se procházel krajinou, oči upřené vzhůru ke hvězdám, když zničehonic spadl do hlubokého příkopu. Jelikož se mu nepodařilo dostat se z jámy, volal zoufale o pomoc. Nějaký vesničan jej vytáhl a ptal se ho, co se mu přihodilo.

„Objevoval jsem zákony hvězd,“ odpověděl pyšně Thales.
„Chudáku,“ zvolal vesničan, „než začneš studovat hvězdy, nauč se poznávat zemi, po které kráčíš.“

Důležitá sebevýchova

Osobnost člověka je podmíněna jeho vnitřní silou, která vytváří charakteristické znaky projevu jedince, jeho osobitý výraz. Je nabitelní, že ten není dán jen výrazem obličeje – je jím prostoupena celá bytost v komplexu vnějších projevů, jimiž působí na okolí.

Vnější svět zpětně posuzuje každého člověka podle toho, jak se projevuje nejen ve svých vlastnostech, ale i ve způsobech a výrazu. A tady začíná to, bez čeho je vytváření úsudku o komkoli nemyslitelné: jak se projevuje, nebo jak se jednoduše říká – jak vypadá. Má-li styl, má-li šarm.

Nejjistějším základem, na kterém lze dále stavět je přirozené chování. Je alfa a omegou všech úspěchů, počátkem a cílem našich snah o úspěch. Je průvodním znakem úspěšného muže a podmanivé ženy.

Přirozenost v držení těla, v chůzi, v pohybech, ve výrazu obličeje, v celém chování. Člověk jenž jí dosáhne, si potom snáze osvojuje společensky ustálené a vyžadované návyky. Přirozenost však musíme v sobě vědomě pěstovat. Neboť přirozenost, kterou máme na mysli, není žádný dar přírody, ale výsledek naší sebevýchovy, kterého ne každý dosahuje stejně snadno.

Vždyť právě naopak řada lidí, zvláště mladých, se touží odlišit nepřirozenými způsoby chování a zejména úpravou zevnějšku. Tyto snahy po vnějším odlišení, a tím upozornění na sebe, vždy byly, jsou a patrně dlouho zůstanou typické právě pro ty lidi, kteří nedosáhli pocitu vnitřní síly a zdravého sebevědomí. Proto se celkem zákonitě projevují u mládeže a u těch dospělých, kteří trpí komplexy vnitřní charakterové nevyzrálosti.

Stanovit si meze

Má-li si člověk udržet duševní a tělesnou rovnováhu, musí sám sobě uložit jisté mravní meze. Instituce mohou mocí uložit lidem určité způsoby chování, ale nemohou je vždy přinutit k mravnosti. Každý sám si musí uvědomit, že je nutno volit dobro a vyhýbat se zlu a přinutit se k zachování tohoto principu silou vlastní vůle. Dobro se shoduje se spravedlností, laskavostí srdce a krásou, zlo se kryje se sobeckostí, špatností a ošklivostí.

Mravní síla člověka je tedy schopnost ukládat si pravidla chování, volit mezi několika možnými činy ten, který je pokládán za dobrý, a ovládat vlastní špatné vlastnosti. Mravní síla vytváří v člověku pocit odpovědnosti a povinnosti, soucítění s ostatními lidmi. Z tohoto soucítění vzniká pak laskavost, dobrosrdečnost a skutky inspirované těmito ctnostmi. Tak jako intelekt, lze také mravní smysl rozvíjet výchovou, kázní a silou vůle...

Základem umění jednat s lidmi je schopnost získávat jejich důvěru, umět mezi lidmi žít jako mezi svými. Umění rozumět lidem je proto prvním předpokladem. Srdečnost a schopnost lidem porozumět vyrůstá z osobnosti, která si uvědomuje více své okolí než sebe. Ne každý má pro to stejné předpoklady, avšak zvyk všimát si jiných lidí víc než sebe je možné získat.

*Připravil Jiří Kučera
Salesiánský magazín 6/2005*

VYDEJTE SE S NÁMI PO STOPÁCH HISTORIE

Velká Morava

V letech 623 až 658 stanul Sámó v čele rozsáhlého útvaru, zahrnujícího území Čech, Moravy, části Slovenska a zřejmě i Bavorska. Byla to první říše, kterou západní Slované vytvořili, šlo ale spíše o kmenový svaz, spojený osobou panovníka. Centrum říše se zřejmě nacházelo v nížinách kolem řeky Moravy, kde již tehdy vyrůstala opevněná sídliště - hradiště. Franský kupec Sámó měl prý 12 manželů. Porazil Avary a Franky. Pohan Sámó se do historie zapsal úspěšnou obrannou válkou proti franskému králi Dagobertovi. Po Sámově smrti v roce 658 se Sámova říše rozpadla. Pak souvislá řec historických pramenů umlká. Kronikáři do dějin 7. - 9. století umístili pak bájná vyprávění o kněžně Libuši a jejím manželu Přemyslovi, dále o Nezamyslovi a dalších. Skutečná historická postava se objevuje až kolem roku 830. Byl to moravský kníže **Mojmír I. zakladatel Velkomoravské říše**.

Mocenské jádro Mojmirova státního útvaru leželo v jihomoravských úvalech. Asi v letech 833 - 836 připojil Mojmír I. ke své říši Nitransko, odkud vypudil knížete Pribinu, a později připojil i další území. Po Mojmirově smrti v roce 846 usedl na moravský stolec jeho synovec **Rostislav**. Součástí jeho politiky byla orientace na mocnou byzantskou říši, v níž Rostislav hledal protiváhu vůči franské expanzi. Kníže Rostislav vládl ohromným kusem země, jeho lidé uměli obdělávat pole, chovat dobytek, tavit železnou rudu, tkát plátno, točit na kruhu hliněné nádoby a mnoho jiných věcí. Moravský kníže Rostislav vynikal nad ostatními slovanskými knížaty neobyčejnou bojovností a chytrou lstivostí. Na svém dvoře Rostislav přijímal kupce z franské země zrovna tak jako z Byzance, od Baltského, Černého nebo Jaderského moře. Rostislavův Veligrad oplýval neobyčejným bohatstvím a cizince překvapoval velikostí, pevnými valy i množstvím ozbrojeného lidu. Veligrad ležel na břehu řeky Moravy, kolem které šla odedávna Jantarová stezka od Dunaje až k Baltu. Voda z řeky Veligrad obtékala hlubokým korytem, takže se do jeho centra nedostal nikdo jinak, než hlavní branou. Vlasy neustále dorážely až k dřevěnému molu, kde kotvily stíhlé čluny vydlabané z kmene jednoho stromu.

Kníže již několikrát vytáhl do boje proti

Frankům, aby ochránil svoji zemi. Naposledy se mu podařilo porazit Karlomana, syna svého největšího nepřítele Ludvíka Němce a pronásledovat ho až hluboko do Podunají. Rostislav se vrátil pokryt slávou a jeho udatní bojovníci slavili velké vítězství. Toho dne hořely na Veligradě ohromné ohně, pekli se skopci a ze sudů teklo víno, které pění krev a rozveseluje mysl. Lid zpíval, tančil, hodoval a chválil udatného knížete. Rostislav seděl na knížecím stolci obklopen knížaty a velmoži a díval se na své chrabré bojovníky, jak tančí válečný tanec s meči a pochodněmi. Pozoroval rozveselený lid. Pak Rostislav povstal a bezpochyby promluvil k nim takto:

„Knížata, chrabrá v boji a moudrá ve svých činech, poslyšte pozorně můj hlas! Přes všechna vítězství nemůžeme být spokojeni tak, jak bychom chtěli. Franský král Ludvík i jeho syn Karloman nadále budou rozněcovat spory. Chybí nám písmo, kterým bychom zapisovali naši řeč. Franští mnichové k nám hovoří cizím jazykem, kterému prostý lid nerozumí. My však potřebujeme takové učitele, kteří nám budou rozumět a kteří budou hlásat víru slovansky. Proto jsem se rozhodl vypravit poselstvo do Cařihradu, který ve svých službách má mnoho učených mužů.

A tak se i stalo. Rostislav ze své družiny vybral ty nejschopnější, kteří měli vést jeho poselstvo. Poselstvo se hnulo od knížecího paláce k hlavní bráně a dál dolů k řece. Moravští velmožové všude cestou vystavovali na odív bohaté dary a nijak nepospíchali, aby si neubrali na vážnosti. Když se konečně přiblížili k bránám Cařihradu, vyjeli jim naproti přední císařovi služebníci a uvedli je na císařův dvůr, kde na ně čekalo plno lidu. Císař Michael bohatě Moravany pohostil a slíbil, že v nejbližší době pošle do jejich země křesťanskou misi. Moravané poděkovali císaři a odevzdali dary. Potom se zdrželi v Cařihradě několik dní. Navštěvovali kostely a kláštery, bohatí patricijové je zvali do svých domů. Teprve potom jim císař milostivě dovolil, aby se vydali na zpáteční cestu.

A tak přišli roku 863 do Velkomoravské říše vzdělaní bratři Konstantin (Cyril a Metoděj, Řekové ovládající slovanský jazyk. Ti

na Moravě zavedli slovanskou bohoslužbu a překládali biblické i liturgické texty do staroslověnštiny, pro niž Konstantin sestavil zvláštní písmo - hlaholici. Vládcí Východofranské říše se pokoušeli ztrestat Rostislavovu politiku vojenskými výpravami. Uspěli až roku 870, kdy Rostislavův synovec Svatopluk svého strýce zabil, vydal do franských rukou a sám nastoupil na jeho místo.

Svatopluk z rodu Mojmirovou stál v čele Velké Moravy v letech 870 - 894. Svatopluk proslul jako mocný vládce, jehož nadřazenost uznávaly nejen Morava a Nitransko, ale také slovanské kmeny v Čechách, ve Slezsku, v Lužici, Panonii (nynější maďarské teritorium na západ od Dunaje) a dnešním Slovensku.

Hned v prvním roce vlády Svatopluk dokázal všem, že je schopný vést Velkou Moravu k dalšímu rozkvětu. Někteří mu však nemohli zapomenout, že se vlády zmocnil úkladem a že vydal svého strýce Rostislava do franských rukou. Rostislav byl na Karlomanově dvoře oslepen a zavřen do kláštera, odkud nikdy nevyšel. Markrabata a biskupové z franské říše se nadále všemi způsoby pokoušeli rozbít Velkou Moravu. Franští velmožové neustále Karlomana popouželi a namlouvali mu, že moravský kníže Svatopluk proti němu kuje pikle a chce se zmocnit jeho Bavorska. Karloman poslouchal stížností svých velmožů, vážil i Svatoplukův slib věrnosti, až se nakonec rozhodl vypravit vojsko na Moravu, které mělo za cíl zajmout Svatopluka a jménem svého vládce Karlomana převzít správu Moravy.

Sotva se franské vojsko hnulo k hranicím země, z moravských pevností kolem řeky Dyje přinesli poslové zprávy až na Veligrad. Svatopluk nejevil ani známky překvapení, ani nevydal rozkazy ke shromáždění zemské hotovosti. Když byla franská hrabata s vojskem na půl dne cesty, neohrožený jim Svatopluk vyjel naproti jen v doprovodu své družiny a pozdravil franskou výpravu klidně asi těmito slovy: „Vítejte, páni, přicházíte-li s dobrými úmysly! Moravský kníže vás zdraví jako své bratry.“ Franská hrabata se však chovala zpupně a posměšně a odpovíděla moravskému knížeti takto: „Zdráv buď Svatopluku! Náš pán Karloman by tě rád viděl na svém dvoře. Přivezli jsme ti

pozvání, které bys měl neodkladně vyplnit, aby král uvěřil v tvou oddanost. Sami ti dáme ochranu, abys ve zdraví dojel ke králi.“ Svatopluk přijal pozvání následujícími slovy: „Vypravím se k franskému dvoru. Nejprve však vybereme vzácné dary a doprovod z našich předních knížat.“ I stalo se. Svatopluk se vydal se svojí družinou ke franskému dvoru. Cestou viděl mnoho ozbrojeného lidu a to nevěstilo nic dobrého. Neblahé předtuchy se brzy vyplnily. Na Karlomanově dvoře byl moravský kníže Svatopluk obviněn ze spiknutí a zajat. Přední hradiška na Moravě pak obsadili Frankové. Moravané se však bouřili a odmítali poslušnost. Zanedlouho se po moravské zemi roznesla zpráva, že Svatopluk byl na Karlomanově dvoře zavražděn. Moravská knížata se proto sešla k tajné poradě.

Za nového vládce si Moravané zvolili Svatoplukova příbuzného Slavomíra, ten pak s mnoha bojovníky táhl od hradiště k hradišti a bil Franky. Když se Moravané zmocnili největšího a usadili se tam, vyprávělo se o tom po celé franské zemi, protože sám Rostislav dal kdysi vybudovat tuto mocnou pevnost. Kdo tuto pevnost ovládal, stal se pánem země. Proto Karloman změnil svoji taktiku. Nechal si z vězení předvést Svatopluka a řekl mu: „Milostivě jsme zvážili všechno, co o něm bylo řečeno a dospěli jsme k názoru, že není z jeho strany čeho se obávat. Můžeš si znovu vysloužit naši důvěru. Chceš-li, dám ti své vojsko a dobudeš nám znovu Moravu.“

Svatopluk se lští přijal tuto nabídku. Pochopil ji jako příležitost se vrátit na Moravu. V čele franského vojska se Svatopluk vrátil na Moravu, nikdo se mu nestavil na odpor a Svatopluk rovnou záměřil k největší pevnosti, kde tušil, že najde nejpřednější moravská knížata. Franským hrabatům Svatopluk sdělil nesmlouvavě: „Jsem tu doma a sám si dovedu nejlépe poradit. Nyní budu s Moravany vyjednávat sám. Vy rozložíte tábor nedaleko hradiště a budete čekat na moje rozkazy. Doufám, že moravská knížata uznají naše výhody a že dobudeme říši bez velkých ztrát.“

Svatopluk dobře věděl, jak je jeho osobní pozice složité, že jeho jednání kontrolují obě strany a že z obou stran ho může zastihnout napuštěný šíp. Když se však přiblížil k pevnosti obsazené Moravany a sňal přilbu ze své hlavy, z pevnosti a z valů se ozval radostný křik. Zaprašely dřevěné kladky a padací most se s rachotem a skřipěním spouštěl na druhou stranu k nohám Svatopluka. Když se brána otevřela, několik moravských knížat vyšlo Svatoplukovi vstříc, vzali ho mezi sebe a odvedli do pevnosti. Svatopluk

dlouho přes půlnoc rozmlouval se svými věrnými Moravany, kteří ho s nadšením přijali mezi sebe a znovu prohlásili za svého vládce. Sám kníže Slavomír Svatoplukovi řekl: „Máš naši důvěru, Svatopluku! My i naši synové půjdeme s tebou proti nepříteli a jistě zvítězíme, když ty nás povedeš.“

Před rozedněním se otevřela nečekaně brana pevnosti, z ní se vyhrnuli Moravané jako povodeň a obkličili franský tábor. Došlo k boji muže proti muži. Než znovu vyšlo slunce, byl Svatopluk vítězem. Nebylo lehké vládnout rozsáhlé Velkomoravské říši. Mnohokrát musel kníže Svatopluk bránit její samostatnost. Ale uhájil ji vždycky svojí statečností a neohrožeností za pomoci oddaných knížat i všeho lidu.

Za panování Svatopluka bylo značným politickým úspěchem uznání slovanské bohoslužby římským papežem a ustanovení Metoděje moravsko-panonským arcibiskupem. Jeho sídlem se stal původní Velehrad, ležící pravděpodobně v dnešní lokalitě Uherské Hradiště - Sady, kde byl Metoděj i pochován v roce 885. Po Metodějově smrti se Svatopluk vůči slovanské bohoslužbě zatvrdil a žáky mrtvého arcibiskupa ze své říše vypožděl.

Podle pověsti měl Svatopluk tři syny, které před svou smrtí vyzval k svornému postupu. Svatopluk přikázal svým sluhům, aby přinesli svazek prutů. Pak Svatopluk nařídil svým synům, aby se svazek prutů pokusili přelomit. Všichni tři se snažili otci vyhovět. Přestože byli silní, nedokázali to. Když pak každý vzal jeden prut po druhém, snadno se jim podařilo prut zlomit. „Vidíte, tak je tomu i v životě“ sdělil svým synům moudrý kníže Svatopluk. „Nebudete-li svorní, rozdělite-li Velkomoravskou říši podle svého prospěchu, nepřátelé se budou radovat z vaší slabosti a nesvornosti. Proto ustanovují vládcem svého nejstaršího syna Mojmir a vy všichni buďte v jeho těžkém údělu nápo-mocni.“

Dny života se knížeti Svatoplukovi krátily, ale kníže měl na tváři spokojený úsměv. Před sebou viděl kvetoucí moravskou zemi, kde byla tržiště plná cizích i domácích kupců, kde se v dílnách řemeslníků pracovalo od svítání do soumraku. V kláštrech psali učení mniši knihy. Pole a sady rodily bohatou úrodu, ve vinicích na stránkách dozrávala réva. Po řece pluly dubové kmeny na stavbu nových sídlišť, kotvily lodě, které vozily náklad a bojovníky. Lid byl spokojený, ženy půvabné a hrdé, rodily zdravé a silné syny, ženy velmožů se zdobily nádhernými zlatými šperky. Kníže Svatopluk umíral, když zemi proměnil v mocnou a bohatou říši.

Svatoplukův nejstarší syn **Mojmír II.** se ujal vlády v roce 894 po otcově smrti. Mojmír II., panovník rozsáhlé Velkomoravské říše však musel čelit mnoha nesnázím. Z velkomoravského podruží se brzy vymanily Čechy a Panonie, Velké nebezpečí však představovali kočovní Maďaři, kteří od poloviny 9. století pronikali do střední Evropy. Po divokých nájezdech cizích kmenů hořela moravská hradiště, voda potoků a říček se v bojích zbarvila dočista. V roce 907 byla Velká Morava rozvrácena. Tragedie obyvatel Velké Moravy ještě dnes zaznívá v teskných melodiích mnohých moravských lidových písní, které se zrodily v krajině podél řeky Moravy, na jejích březích, lukách, údolích či v oblasti jejího lužního lesa. Ten hluboký žal a bolest srdce objeví v písni citlivé ucho posluchače.

Hospodářskou a kulturní vyspělost i pokročilé sociální rozvrstvení společnosti ve Velkomoravské říši dokládají archeologické nálezy ve Starém Městě u Uherského Hradiště, v Mikulčicích u Hodonína, v Pohan-sku a jinde.

Dědicem vyspělé velkomoravské kultury se stal český stát, zformovaný v samém závěru 9. století. Základy k němu položil kníže **Bořivoj** (narozený kolem roku 852, zemřel v roce 889), první historicky známý člen dynastie, odvozující svůj původ od bájněho Přemysla oráče. Prvorozený syn knížete Bořivoje se jmenoval **Spytihněv**. Nástup mladého přemyslovského knížete Spytihněva na pražský knížecí stolec se časově přibližně překrýval se skolem nejslavnějšího panovníka Velké Moravy Svatopluka což vybědlo Spytihněva, aby se zbavil závislosti na moravských knížatech. Kníže Spytihněv vystřídal roku 915 jeho bratr **Vratislav I.** který se narodil v roce 888 a zemřel v roce 921. Jeho synové Václav a Boleslav byli ještě nezletilí a tak se o vládu dělily v zemi dvě kněžny: Ludmila, vdova po Bořivojovi a Drahomíra, vdova po zesnulém Vratislavovi. Vztah obou kněžen zkomplikoval poměry v zemi. Ne hradišti zvaném Tetín Drahomíra nechala Ludmilu uškrtit, podle podání vlastním závojem. Její vnuk Václav v roce 925 nechal její tělo pochovat v kostele sv. Jiří v Praze, což tehdy znamenalo její prohlášení za svatou. Kníže Václav byl zavražděn svým bratrem Boleslavem v roce 935 a je uctíván jako světec a hlavní patron české země. Po něm se na českém knížecím stolci vystřídal dalších 30 přemyslovských knížat. V roce 1197 se stává vládcem Přemysl Otakar I., ale o tom se podrobněji dovíme v příštím čísle.

*Alena Kulheimová
Česká republika*

Paths of Glory and Tribulations

The first decade following the communist takeover of Czechoslovakia brought about not only drastic economic changes in the government policies, but it also marked the most horrible persecution of the Roman Catholic clergy and faithful laity. Not surprisingly, analogous to the infamous purges among the ranks of the Soviet political leaders, some of the most enthusiastic Czechoslovak communist party ringleaders, temporarily discredited, began to fall through the trapdoors of history only to stage a reentry into political spotlight years later to continue their despicable leadership roles during the period of "Normalization".

1949

January 25 The Council for Mutual Economic Aid (CMEA or Comecon), a Communist bloc trading organization, is established in Moscow, consisting of Czechoslovakia, Bulgaria, Hungary, Poland, Romania, and the USSR.

January 28 General Heliodor Pika, the former assistant chief of staff of the Czechoslovak army and former commander of the Czechoslovak-Moscow military mission, is sentenced to death on charges of spying for Great Britain. He is executed on June 21.

March The authorities arrest the British military permit officer for the western zones of occupied Germany on charges of espionage. The government passes the Publishing Act, which gives full control over the book publishing and market trade to the Ministry of Information and Public Culture.

April 16 Czechoslovakia and Hungary sign a treaty of friendship and mutual assistance.

May 9 The U.S. Department of State releases documents indicating that the halting of American forces at Plzeň in 1945 was a military consideration that had no political significance in light of the subsequent Communist takeover.

May 16 General Karel Kutlvašr, leader of the May 1945 anti-Nazi uprising in Prague, receives a life sentence for spying for the West.

May 25-29 The Communist party holds its ninth congress in Prague.

June 9 The government establishes the Roman Catholic Committee, a Communist-controlled organization, in an attempt to convince Roman Catholics that the government is respecting and safeguarding Catholicism in the country, while the Pope and bishops, as tools of the West, are trying to prevent an agreement between church and state. Three days later Archbishop Beran proclaims that the Roman Catholic Committee - a government-sponsored organization to control the Roman Catholic Church - is dividing the church in Czechoslovakia between those loyal to the committee and those loyal to the Vatican, and orders all Roman Catholic clergy to avoid it.

June 11 Czechoslovakia breaks off economic relations with Yugoslavia, which left the Soviet bloc in 1948.

June 19 A group of Communist hecklers from the Workers' Militia keep Abp. Josef Beran from delivering his sermon in St. Vitus Cathedral in Prague. From this day on, Beran is placed under house arrest in his official residence in Prague.

June 26 In a pastoral letter, the Czechoslovak Roman Catholic hierarchy accuses the government of persecuting the church.

June 27 Due to the June 26 Roman Catholic pastoral letter, the government bans such letters and the assembly of Roman Catholic clergy without government approval.

July 3 The government announces that Slovak peasants are forcibly opposing steps taken to control the Roman Catholic church.

July 4 Czechoslovakia signs a one-year cooperative agreement with Finland, Poland, and the Soviet Union for the exchange of goods.

July 7 The government announces a law for all religious denominations in the country, putting all religious organizations under government control.

July 13 The Vatican excommunicates all members and sympathizers of the Communist party.

August 17 Archbishop Josef Beran accuses the government of interfering in the internal affairs of the Roman Catholic church, of depriving him of his civil liberties, and preventing him from performing his ecclesiastic duties.

August 28 The government accuses Archbishop Beran and other Roman Catholic bishops of aiding subversive elements in Czechoslovakia.

August 30 The government announces that it discovered and thwarted a coup attempt by an unnamed Western power. Subsequently, 10 people receive sentences of life imprisonment and six are executed.

Late September-mid-October Approximately 10 thousand non-Communist professionals, businessmen, small shopkeepers, priests, military officers, and government officials are arrested on charges of Titoism (the political, economic, and social policies associated with Yugoslav leader Josip Broz Tito), or deviating from the Soviet model of communism.

October The authorities arrest the American embassy member Samuel Meryar on charges of spying.

October 14 Two laws are enacted to place further controls on religion by requiring all religious organizations to become financially and administratively dependent on the state, while the government takes control of all parochial schools to spread Marxist-Leninist ideology among the students.

December 4 Roman Catholic bishops inform the government that they will not follow any laws that attempt to control church affairs by destroying religious freedom.

1950

January 10 All books published before May 5, 1948 in Czechoslovakia are banned.

Late February The government announces that due to the opposition of wealthy peasants, agricultural collectivization - where all land, equipment, and animals are owned by the state - is proceeding more slowly than anticipated.

March 15 The government relieves the Slovak Vladimír Clementis of his post of foreign minister, which he held since June 1948. The Slovak Viliam Široký replaces him.

April 18 Claiming a housing shortage, the government confiscates all monasteries and convents, concentrating all the monks and nuns in a few buildings throughout the country. It furthermore restricts the number of people who can join these orders.

April 19 The Czechoslovak government charges the U.S. Information Service libraries in Prague and Bratislava with being centers of propaganda and spying and orders them closed. It also demands that the American press attache leave the country. This sets off a diplomatic war between the two countries.

April 21 In retaliation for the closing of the U.S. Information Service libraries in Prague and Bratislava, the American government orders Czechoslovakia to close its Chicago consulate, but recalls its press attache from Prague.

May 5 Gustav Husák, chair of the Slovak Board of Commissioners, the local government of Slovakia, is relieved of his post.

May 12 Claiming that British Broadcasting Corporation (BBC) broadcasts are prejudiced against Czechoslovakia, the government orders the British Information Office and British Council offices closed.

May 13 As the diplomatic war escalates, the American government orders Czechoslovakia to close its consulates in Cleveland and Pittsburgh and to reduce its diplomatic staff in the United States by two-thirds.

May 16 The Czechoslovak delegate at the United Nations resigns and requests asylum in the United States.

May 23 The government splits the Ministry of the Interior and establishes a new Ministry of National Security.

May 24-27 At the ninth congress of the Slovak Communist party in Bratislava, four leading members, including Gustav Husák and the former foreign minister Vladimír Clementis, are charged with being bourgeois nationalists. Husák and the other three admit their guilt and lose their positions in the Central Committee, although they still keep their party mem-

berships.

May 27 The American government orders Czechoslovakia to close its consulate in New York City.

May 30 The government charges 13 Czechoslovaks with spying for the West. Named in the indictment are Western diplomats and correspondents, including the former American ambassador, Laurence Steinhardt.

May 31 The government hangs former parliamentary deputy and Czech socialist leader, Milada Horáková, after she is found guilty of espionage for the West.

June In an attempt to "Sovietize" the military, the Ministry of Defense grants greater authority to military commissars and recommends stronger political action in the military by the Communist party and youth organizations.

June 21 The Communist East German leader, Walter Ulbricht, visits Prague and signs a treaty stating that the current borders between the two countries are permanent.

July The Czechoslovak government accuses the United States of attempting to destroy its agriculture by dropping beetles from aircraft.

August The authorities take control of the training of all religious personnel by closing all seminaries and theological schools.

September 4 At a miners' union meeting in Ostrava, Premier Antonín Zápotocký urges greater coal production, since the output of coal in 1950 was less than before World War II.

October 4 A coal mine explosion kills 36 miners near Ostrava.

November 3 Czechoslovakia and the USSR sign a five-year trade agreement that will further integrate Czechoslovakia's economy into that of the Soviet Union.

1951

Late January Several former leaders of the Communist party, including the Slovak Vladimír Clementis, are arrested without being charged with any crimes.

February 21-24 At the meeting of the Czechoslovak Communist Party Central Committee, three former leaders, including Vladimír Clementis, are accused of treason by being involved in an alleged

Archbishop Josef Beran

plot to remove President Gottwald and the secretary general of the Communist party, Rudolf Slánský, and replace them with a pro-Western group.

March 2 The purge of about six hundred thousand Czechoslovak and Slovak Communist party members begins. The purge helps keep the growing Communist party membership in control, thus keeping better control of the country.

March 10 The government exiles Archbishop Beran from Prague and fines him for not cooperating with the Roman Catholic Committee, the government office in charge of the church. He has been under house arrest since June 19, 1949.

July 4 The American Associated Press correspondent William N. Oatis receives a 10-year prison sentence for espionage after being arrested in April. The United States protests the conviction and imposes economic sanctions.

September 6 The Communist party is reorganized by abolishing the post of secretary general and transferring its duties to a party chair, while membership in the Central Committee is reshuffled.

September 7 A major reorganization of the government causes numerous changes in the cabinet. Rudolf Slánský, the secretary general of the Czechoslovak Communist party, loses his post and becomes deputy prime minister of the country.

November 23 The government arrests Rudolf Slánský on charges of treason.

December 6 As a result of Slánský's arrest, membership in the Central Committee is reorganized.

Tony Jandáček

The Catholic Imagination

Grace at work in the people of God

Look beyond the bread you eat; See your savior and your Lord. These beautiful words, from a hymn often sung during the Communion rite of the Mass, continue both to teach and to challenge the faithful who gather to worship and give thanks. These simple yet profound words teach the truth of what we celebrate in the Eucharist: the Body and Blood of Jesus present in the bread and wine. The words of the hymn challenge us to continue to perceive an experience of life beyond what is in front of our face. They invite us to enter fully into the mysterious and the sacred.

The ability to experience life and to perceive the kingdom of God presupposes what I like to identify as the Catholic imagination. Catholics are called through the grace of our baptism to look beyond and to see something more. Imagination in this sense is not to be understood as making something up but, rather, in the full theological sense of the concept. Catholic imagination is the celebration of the "already" and the "not yet." We understand that Christ and his kingdom have already come, but we also understand that the kingdom has not yet been made fully manifest.

We use this graced skill when we celebrate the Eucharist and offer our gifts of bread and wine to our heavenly Father. We use this graced skill when we see in the image of the crucified Christ not the end of something but, rather, the beginning of a new creation. Unlike some Christian denominations that exhort their congregations to allow themselves to be "taken to the cross, the life-giving blood of the Lamb," Catholics are led to the foot of the cross but do not remain there. Catholics look beyond the cross and perceive something more.

We celebrate the saving action of the cross, but we also expect to see it present in our world, in the lives and in the experiences of the people of God. "Go in peace to love and serve the Lord."

This imagination is not just a sacramental imagination. We Catholics look at the world around us and perceive the manifestation of the kingdom of God. Catholic imagination is what permitted Mother Teresa to pick up the abandoned poor at her doorstep and bring them to an experience of dignity, if not in life, at least in death. Catholic imagination is what allows a schoolteacher working in the most abandoned school in the middle of the ghetto to perceive the power of education and hope. Catholic imagination is what gives a rural pastor ministering to four or five different parishes the energy to make the long roundtrip of pastoral visitation Sunday after Sunday.

Identifying the Catholic imagination at work in the lives of our brothers and sisters in faith does not presuppose or judge the motives of others. Celebrating the powerful manifestation of grace at work in the people of God does not in any way lessen or diminish the inspired efforts of other dedicated men and women. Rather, it is a confident assertion of a quality that is essential to the fabric of what it means to be a Catholic. It is a recognition of the presence of God in our midst, who calls us to perceive life as totally and fully blessed.

Catholic imagination permits the people of God to perceive the difficulties and the challenges that we face - some of which are extremely serious and call us to a deeper experience of faith - and expect that a powerful mani-

festation of grace is yet to come. This unique perception of life has given us the ability to weather many difficulties in the past and will continue to enable us to hope in the future. "Look beyond the bread you eat; See your savior and your Lord."

*Thomas M. Santa, C.Ss.R.
Liguorian, December 2005*

The Bible and other Important Religious Facts (According to Kids)

In the first book of the Bible, Guinnesses, God got tired of creating the world, so he took the Sabbath off

Noah's wife was called Joan of Ark because Noah built the Ark, which the animals came to in pears.

Lot's wife was a pillar of salt by day, but a ball of fire at night.

Samson slew the Philistines with the axe of the Apostles.

Moses led the Hebrews to the Red sea, where they made unleavened bread, which is bread without any ingredients.

The first commandment was when Eve told Adam to eat the apple.

Moses died before he ever reached Canada.

Then Joshua led the Hebrews in the battle of Geritol.

David was a Hebrew king skilled at playing the liar.

KRÁSY NAŠÍ VLASTI

Beskydy a Valašsko

Severovýchodní oblast České republiky tvoří pohorí Moravskoslezských Beskyd a Vsetínských vrchů. Tento region, nazvaný podle pastevců ovcí (valachů) Valašsko, byl osídlen ve 12. století. Spojením kultury horských pastevců a zemědělců, kteří se usadili v údolích, vznikla velmi osobitá kultura, zachovala se působivá lidová architektura dřevěných staveb a dodnes se uchovává silná folklórní tradice.

Nejpamátnější horou Beskyd je Radhošť (1129 metrů n. m.), nejvyšším místem horské sedlo Pustevny (1018 metrů n. m.). Výškou dominuje Lysá hora (1 324 metrů n. m.), malebností krajiny vyniká vrch Soláň (861 metrů n. m.).

Horské hřebeny poskytují možnost jedinečných výhledů, za jasného počasí lze dohlédnout až k slovenským pohorím Malé Fatry.

Region tvoří povodí řek Odry, Moravy i Váhu. Nejvýznamnější řekou je Bečva, která má dvě koryta (Vsetínská Bečva a Rožnovská Bečva), spojující se pod městem Valašské Meziříčí. Rozmanitost krajinného reliéfu dotváří několik rozsáhlejších vodních ploch, přehradní nádrž Bystřička, Horní Bečva, Stanovnice a další.

Beskydy náleží k horské soustavě Karpat s charakteristickými dlouhými a hlubokými údolními a příkrými stráněmi. Jsou zde rozsáhlé, převážně smrkové lesy, vyskytuje se vzácná a chráněná květena. Již v roce 1973 byly Beskydy vyhlášeny Chráněnou krajinnou oblastí, která je rozlohou 1 166 km čtverečních největší v České republice.

Klimatické podmínky s průměrnou roční teplotou 9°C poskytují slunná a teplá léta, dlouhé podzimy a vlivem hojných srážek zimy bohaté na sníh, zejména ve vyšších horských polohách.

Valašsko má bohatou historii a množství cenných kulturních památek. Skanzen v Rožnově pod Radhoštěm předsta-

vuje unikátní centrum lidového stavitelství, uchovávající originální dřevěné stavby až z 18. století. Tato kulturně-přírodní památka, jejíž návštěvnost je srovnatelná s návštěvností Pražského hradu, umožňuje v koncepci "živého muzea" předvádět tradiční řemesla, pěstovat původní plodiny i chovat tradičním způsobem dobytek.

Významnou památkou je historické jádro měšťanských domů ve Valašském Meziříčí, zámek ve Vsetíně a městská památková rezervace Štramberk se zbytky hradu a nedalekou jeskyní Šipka, proslulou nálezem čelisti člověka neandrtálského. U obce Hukvaldy, kde se narodil hudební skladatel Leoš Janáček, je mohutná zřícenina hradu s rozsáhlou oborou. Dřevěný kostel z r. 1551 v Hodslavicích, rodišti literáta Františka Palackého, patří k nejstarším dřevěným stavbám u nás.

Půvab Valašska, rázovitost krajiny i obyvatel inspirovala již řadu básníků, spisovatelů, malířů, hudebních skladatelů a dalších umělců. V místních galeriích vystavují svá díla přední současní malíři, sochaři a fotografové. V působivém prostředí chrámů a koncertních sálů jsou pořádány koncerty klasické vážné i populární hudby.

Neodmyslitelnou součástí Valašska je folklór, uchovávaný četnými tanečními i pěveckými soubory a prezentovaný v pestré celoroční programové nabídce Valašského muzea v přírodě i při tradičních oslavách na mnoha jiných místech regionu.

Valašsko skýtá četné možnosti provozování letních i zimních sportů. Zájemci o pěší turistiku mají k dispozici 189 km značených turistických cest, ve městech a v okolí rekreačních středisek lze pěstovat všechny druhy letních sportů včetně sálového či venkovního plavání, míčových her, tenisu, cykloturistiky, jízdy na koni, rogaľa i paraglidingu.

Socha Radegasta vytvořená sochařem Albinem Poláškem na Radhošti. Radegast (Radogošť) bylo božstvo slovanského kmene Rotarů. Tento pohanský bůh slunce, ohně, sklizně a pohostinnosti, byl někdy ztotožňován se Svarogem. Centrum kultu Radegasta bylo v lutické Retě (Radigosti).

Příznivcům zimních sportů nabízí své služby 22 středisek se 126 lyžařskými vleky a 2 lanovkami, 91 sjezdových tratí s celkovou délkou 47 km a 55 běžeckých tratí o celkové délce 653 km. V zimních stadionech je možno věnovat se bruslení či lednímu hokeji.

Více informací najdete na:

<http://www.beskydy-valassko.cz/>

Foto na zadní straně:

Pustevny - oblíbené letní i zimní rekreační středisko se souborem turistických ubytoven, postavených v tradičním stylu lidové architektury podle návrhů architekta Dušana Jurkoviče. Po hřebenové cestě kolem sochy pohanského boha Radegasta je odtud snadno přístupná hora Radhošť.

